ARIM
AY
№ 13
15 Kr.

15 GÜNDEN 15 GÜNE

EĞER MÜCADELE AÇILMASAYDI, KİMBİLİR HALİMİZ NE OLACAKTI?..

Geçen Pazar günü gazete sayfalarını şöyle çevirirken, gözüme ilişti: "Uray (Belediye) son günlerde, sokaklarda doğan.. gelen ve geçenleri bıktıran dilencilerle büyük bir mücadele açmıştır. Rasgelinen dilenciler toplattırılıp Düşkünler Evine gönderilmektedir....... „

Sevindim. Medenî bir şehir için çok büyük bir noksan olan, hattâ bir ayıp teşkil eden bu çirkin manzaranın.. bu kötü ananenin artık tarihe karışacağını düşünerek, memnun oldum.

Her köşe başında, her adımda size musallât olan, yakanızı bırakmıyan bu profesyonel dilencilerden kurtulmak, cidden büyük bir saadettir.

"Profesyonel,, diyorum. Evet İstanbulda dilencilik: eskicilik, dondurmacılık, zerzevatcılık yapan seyyar esnafın ayak işleri gibi, bir iş.. ve bir san'attır.

Bu san'at erbabının, hükûmete tescil ettirmedikleri, esnaf teşkilâtına yazdırmadıkları, çok muntazam ve geniş bir teşkilâtları vardır.

Onlar, evvelâ İstanbulu mıntaka mıntaka aralarında taksim etmişlerdir. Birinin, diğerinin mıntakasına tecavüz etmesi, en büyük bir suçtur.

Her mıntaka teşkilâtının başında, başkan olarak bir kodaman dilenci bulunur: Bu adam oldukça varlık sahibi, ve hem de kabadayı geçinen birisidir. Etrafındakilere bol bol emirler verir. Bir kurmay (erkânıharp) gibi plânlar çizerek, hergün ne semtlerde dolaşacaklarını, ne suretle hareket edeceklerini kendilerine tarif eder.

O, bir takvim mütehassısıdır: bayramları; mühim günleri ondan iyi bilen yoktur. O, seyyar bir gazetedir: Mahellede ölenleri, doğanları, evlenenleri, nişanlananları, hastaları onun kadar sorup araştıran kimse yoktur.

Bütün kapıcılar, hizmetciler, herkes onun ahbabıdır; bunlardan istediği malûmatı almakta öyle büyük bir mahareti var ki, yanında İngiliz polis hafiyeleri gölgede bile kalır.

O, edindiği bu malûmata göre, yanındaki efradı faaliyete geçirir. Her birine gideceği yerde alacağı tavrı, söyliyeceği sözü, ne suretle onların en ince hislerine dokunacağını öğretir. Bütün gün mahalleyi, sokakları dolaşan bu çoluk çocuktan.. kara çarşaflı kadınlardan.. yalandan topal ve sakat erkeklerden mürekkep dilenci sürüsü, akşam geç vakit bol bir hasılât ile başkanlarının yanına dönerler. Ona yalan söylenemez; ondan o günkü kazanç saklanamaz; buna cesaret gösterenler, sırasına göre dayak yemekle, bıçaklanmakla cezalarını görürler.

* * *

Gazetemi okuyunca bu, hiçbir suretle merhamete lâyık olmayan, bilâkis merhamete lâyık olanların haklarını gasbeden; bu muacciz ve tufeyli zümreden kurtulduğumuz için sevinmiş; ve Uray Kurulunu bu icraatlarından dolayı alkışlamıştım.

Biraz sonra Nişantaşında Rumeli caddesindeki apartımanımdan sokağa çıktım. Kapının yanında mahud kara çarşaflı şebeke mensuplarından iki, karşı sekede diğer iki tanesini görünce, birden afalladım. Bizim apartmandan Nişantaşı köşesindeki polis kulübesine gidinceye kadar, yolun iki kenarlarını istilâ etmiş tamam 23 profesyonel çocuk, kara çarşaflı, yapmacık sakat dilenci saydım.

O zaman müthiş bir hayal inkisarı içinde kendi kendime sordum:

"İstanbul İlbayının, Şarbayının oturduğu bir mahallede; Rumeli caddesinin Osmanbey köşesinde bir polis, Nişantaşı köşesinde diğer bir polis bulunurken, bu birkaç yüz metrelik yolda 23 dilenci icrayı san'at ederlerse, İstanbulda dilencilerin toplatıldığına, dilencilikle büyük bir mücadele açıldığına nasıl inanılabilir?.. „

Onlar, Erkeklerle Her Yerde ve Her Zaman Müsavi Olduklarını iddia Ediyorlar.. Allah Bu iddiaları, Bazı Sahalarda Hakikat Olmaktan Muhafaza Buyursun!..

1 — Kanalizasyon amelesi... 2 — Boyacı... 3 — Seyyar satıcı... 4 — Kasap...

AYRILMAYACAK YOL

— Şana inanayım mı?..

— İnan sevgilim.. Bütün varlığımla sana bağlıyım.. Seni kuruntuya düşüren öbür kadın, hayatıma karışmış demirbaş bir eşya gibidir.. Ona göstermek mecburiyetinde olduğum yakınlık, parası içindir...

— Sen parayla kendini satıyorsun demek?..

— Bu belki bir satıştır.. Fakat aldığım para, kendimi satışımın bütün günahlarını temizliyecek kadar güzel şeylere sarfoluyor..

— Bu güzel şeyleri bana anlatır mısın sevgilim?..

Delikanlı sıcak ve heyecanlı bir sesle uzun uzun anlattı.. Genç kızın başına dolan küçük çocukların hayalleri, bütün kuruntusunu yıkamış temizlemişti.. İçinde binlerce küçüğü barındıran, hayata hazırlıyan bir mektep...

— Anladın ya sevgilim, onun bu işde sadece para ortaklığı var... Küçükleri yetişdirmekten zevkalır gibi görünüyordu. Fakat o görünüşün yalan olduğunu anladım..

— Nasıl?

— Seni, gözlerindeki heyecanı gördükten sonra.. Benimle el ele ayni duyguları, ayni gayeyi güderek yaşamak isteğindeki samimiyeti gördükten sonra....

Sustu. Yağmur kurşun çubukları gibi kalın ve ağır yağıyordu. Sudan bir duman var sanki.. lâmbalar, çok uzaklardaymış gibi donuk ışıklarını, dumanın içine sızdırıyorlardı... Hava soğuk.. Yerler çamurlu.. Deniz, keskin damlaların ağırlığını duymayacak kadar hırçın.. Sesli, sesli rıhtımın taşlıklarına çarpıyor.. Delikanlı bir kolunu kızın beline dolamış, bir tek insan gibi biribirlerine sokulmuşlardı. Islak papuçlarının çekdiği soğuğu, omuzlarına işleyen yağmuru duymuyorlar.. Yürek yakınlıklarının en sonsuzuna kavuşmakdaki ılık saadeti duyarak, ışıklı bir akşamda sanıyorlardı kendilerini!..

— Sevgilim.. Bütün bu anlattıklarımdan sonra, bana büsbütün inanıyorsun değil mi?

Bunu erkek soruyordu.. Omuzunun dibindeki küçük sevgili baş, hafifce kalkarak gözlerini yumdu. İrişilmesi güç duygulara kavuşanların rahatl
inanışı vardı bu gözlerde... Kirpikle
ağır ağır örterek, küçük bir sesle:

— Evet...

Dedi.. Küçücek bir sesle söyled
küçücek bir kelime, delikanlının yü
ğine kandırıcı bir su çağlıyanı g
akdı.. Pürüzsüz bir rahatlık, çerçeve
bir sevinç gözlerini ışıklatmıştı:

— Sevgilim!.. dedi.. Bunu ağzınd
duymakla kulaklarım, gözlerinden du
makla gözlerim, yüreğinden duyma
yüreğim rahatlandı..

Sesi inanan, inandırdığına sevin
yalansız bir sıcaklıkla titriyordu.. B
birlerine büsbütün sokuldular. Yağm
alabildiğine yağıyor, onlar aldırmad
bekleyor ve konuşuyorlardı. Karşıd
yağmur peçeli iki ateş göz görünü
sevindiler.. Otobüs geliyordu. On
bu uzak Boğaz kıyısından şehre in
recek otobüs... Gitgide parlakla
gözler önlerine gelince, kapandı. A
kapıyı bir çocuk açmıştı. İçinde kü
bir lâmba yanıyor.. Bunun da ış
sokak lâmbasının ışığından keskin

BU YOL HİÇ AYRILMIYACAK VE HEP GÜZEL OLACAK DEĞİL Mİ SEVGİLİM?..

Yazan:
CAHİT UÇUK

i. Oturdular.. İnsan soluklarile
mış hava onları ürpertti. Camlar
ulu.. Her biri başka âlemlerden
miş gibi bakan, uzak ve yabancı
ler altında sonsuz bir yalnızlığa
uşdular.. Otobüs bozuk kaldırım-
la yürüyordu.. Delikanlı, bir kolunu
n arkasından tutarak kendine
miş, onun güzel başı omzuna bü-
sevgisi ve sıcaklığile yaslanmıştı..
uk kaldırımların ucu, yıkanmış
altın parlak yüzünde sonuna erince,
ler kesildi.. sallantı durdu. Kayı-
lardı.. Camlara vuran yağmur değil
kırıkları idi sanki, öyle ses veri-
du.. Genç kızın uzun kirpiklerinde
lacıklar vardı.. Gözyaşına benzer-

bir parlaklıkla titreşiyorlardı.. Delikanlı onun yüzüne baktı, baktı. Sonra korku dolmuş bir sesle sordu:

— Ağlıyor musun sevgilim?..

Buna genç kızın sesi değil, açılan dudakları, ışıklanan dişleri cevap verdi. Sonra geniş gülüşü, söz söylemek için toplanarak:

— Onlar yağmur taneleri; dedi..

O zaman dışarda ıslandıklarının, omuzlarına, ayaklarına geçen soğuğun farkına vardılar...

— Sabah hava ne güzeldi... Kış içinde bahar...

— Güneş sıcaktı.. Ruzgâr bile kesilmişti...

Bu dümdüz kelimelerle konuşulan sözler, onların başlarının içinde sabah yaşadıkları saatlerin güzelliğini tekrarlıyordu.. Bir bakış bin sözden daha çok söylüyordu..

Yolda lâmbalar başlamıştı. Boğulu camların ardından görünüyordu:

— Şehre girmeden biraz yürüyelim.

— Yağmur var üşürsün sevgilim... Islanırsın büsbütün..

— Üşümem.. Islanmam...

Otobüs durdu... İndiler.. Asfalt, yağmurla yıkanmış, ışıklarla pırıldıyordu.. Lâmbaların çubuk çubuk aydınlığı uzanıyordu üstüne.

Onlar biribirlerine sokuldular. Kızın bir eli delikanlının paltosunun cebinde, onun avucu içinde... Pabuçları her basışda ötüyor.. Su çekmiş ıslak pabuçların ötüşü.. Önlerinde uzanan asfalt; pırlanta işli bir ipek halı gibi geliyordu onlara... Çift yüreğin bir tek duyuşu, ayrı ayakların tek gibi adım atışı, yürüyüşlerinin temposunu tutuyor gibiydi.. Kız başını kaldırarak sevgilisinin yüksek başına baktı:

(Arkası 28 inci sayfada)

AVAR OĞLU

№: 11

YAZAN:

ZİYA ŞAKIR

— Evet, Hâkan.. Ta, kendisi...

Diye homurdandı. Ve sonra eli birdenbire havalandı. Havada, hançerin demiri parladı.

Şaman birdenbire silkindi. Bo-si-ta nın önüne gerildi. Kendisine, ruhlara ve viçdanlara hâkim olan bir ilâh tavrı verdi. - Tıpkı, karargâhta Hâkanın onları bastığı gece yaptığı gibi - birdenbire Hâkanın karşısında başını yükseltti. Dik bir bakışla gözlerini Hâkanın gözlerine dikerek:

— Ey, Avaroğlu!.. Eğer bu kadına parmağının ucile dokunursan, o anda mahvolacaksın.

Dedi.

Ulu bir mabedin derinliklerinden uhrevî bir inilti gibi gelen bu tehditkâr ses, - yine tıpkı karargâhta olduğu gibi - Hâkanı titretti. Kalbinin en derin ve en hassas yerinde, sanki şu sözler aksetti:

— Sen, mahvolursan, ordun da, hükûmetin de mahvolacak. Bir kadın yüzünden bir ordu, bir hükûmet...

Hâkan, artık bu sesi dinlemek istemedi. Kolunu bir daha sarstı. Elindeki hançeri fırlattı attı.

Fakat o anda Salur, pusuda duran bir kaplan gibi sıçradı. Bir yumrukta Şamanı yere yuvarladı. Bo-si-tanın saçlarını sol eline doladı. Ayağına bir çelme taktı. Bir ipek külçesi gibi yere yığılan bu nefis kadının göğsüne ayağile bastı. Sağ elindeki hançeri onun mermer gibi beyaz boynuna çaldı. Sol elinde, saçlarından asılı kalan bu dilber kadın başını salladı, salladı.. Yolun alt tarafındaki kayalıklara doğru fırlattı.

Ve sonra, bir hamlede Şamanın göğsünü yardı. Bo-si-ta nın kanlarile kızaran elini, Şamanın sıcak kanlarına daldırdı. Bir saniye birşey aradı. Ve sonra, bileğine kadar kana batan elini çıkardı. Yukarı kaldırdı. Bu kıpkızıl elde, ucundan şıpır şıpır kanlar damlayan, Şamanın kalbi vardı. Salur acı bir tebessümle bu kalbe baktı. Ve sonra onu, Hâkanın ayakları altına attı.

***

Hâkanın omuzlarından ağır bir yük, gözlerinin önünden, siyah bir perde kalkmıştı.

Bizans surları karşısındaki karargâhına döndüğü zaman:

— Atımı!..

Diye bağırmıştı.

Onun doru beyaz muharebe atını, dokuz renkli deri çadırının önüne koşturmuşlardı.

O, şimdi genç bir kumandan ateş ve çevikliğile, atını sürmeye başlamış .. Ordugâhı baştan başa dolaşmıştı.

Bizans surlarını, Marmaradan Halice kadar sımsıkı kuşatan ordu; onun ilk verdiği emir mucibince, tunç kütleleri gibi uzun bir hat üzerinde duruyordu. Koçbaşılar, mancınıklar, derhal harekete gelmek için emir bekliyordu. Etraflarına madenî levhalar kaplanmış, üzerlerine yaş manda derileri sarılmış on iki seyyar kule, surların karşısında tehditkâr bir şahlanışla yükseliyordu.

Hâkan, Bayrampaşa deresi üstünde yükselen tepeden etrafı dikka gözden geçirdikten sonra, atını te Kenarları altın sırma işlemeli harmanisinin etekleri, kanlı kar kanatları gibi süzüle süzüle at uçurarak, Bizanslıların (Ayakirya dedikleri kapının karşısına gel Burası, en müsait bir hücum sah idi.

Başını çevirdi. Bir adım gerisin tunç bir heykel gibi duran ve atın burnundan soluk fışkıran Salura:

— Yarın, bu kapıyı zorlıyacaks

Dedi.

***

Gece, Marmaranın durgun ve lâ vert sularına kızıl alevler aksetmi Yine Çamlıcanın sırtında o ateşt bir müselles yükselmişti. Bun (Kazlıçeşme) nin hafif bayırı üstü de Avarların yaptığı aynı müsell ateşten bir cevap vermişti. Bu:

— Müselles şeklindeki Bizans kal sine, her taraftan hücum edelim.

Demekti.

İranlılarla Avarların bu ateşle m haberesi, Bizanslılara büsbütün b korku ve heyecan vermişti. Kilisele iğne atılsa yere düşmiyecek hale g mişti.

O gece, Şarkî Roma imparator ğunun dessas patriği Serkiyus ile B zans ordularının cesur başkumanda Bonos, (Velekerna) sarayında, impar tor Irakilyusun karşısında başbaşa ve mişler; hararetli bir müzakere girişmişlerdi.

***

626 senesi temmuzunun 4 üncü sa günü, Bizanslıları günlerdenberi titr ten felâket, nihayet başgöstermişti.

Koçbaşılar, kale kapılarına day mışlar; ağır darbelerle bu demir ka ları zorlamaya başlamışlardı... Hav birdenbire vızıltılarla dolmuş; manc nıklardan yağdırılan kaya parçalaril surların üzerindeki Bizans askerler taş yağmuruna tutulmuştu.

Salur, hassa alaylarının başına ge miş.. Hücum etmek için kal duvarlarında bir gedik açılmasını, v yahut kapılardan birinin kırılması bekliyordu.

Burçların üzerindeki Bizans okçı ları da yağmur gibi ok yağdırıyorla koçbaşıların ve mancınıkların üzerin ateş dolu şişeler, erimiş kızgın katran tulumlar fırlatıyorlardı.

(Arkası var)

BUYÜK • AŞK • TARİH • MACERA

HEYECAN • EN GİZLİ VESİKALAR • HAKİKAT

AVAR OĞLU
Yakında Bitiyor.
OSCAR
WILDE'in
Bütün Dünyaca
Tanınmış:
SALOME
sini tefrika edeceğiz.

GELECEK SAYIDA: JOAN CRAWFORD

BİZE HAYATININ SIRLARINI DÖKÜYOR

GÜZEL YILDIZLARIN NURLARI SÖNÜYOR MU?..

Mae West, Joan Harlow, Anna Sten, Norma Shearer, Marlen Dietrich Gibi Şöhretlerini Güzelliklerine Borçlu Yıldızlar, Açık Filmlerin Mennedilmesinden Sonra Sönecekler mi?..

Açık sahneler mennedildikten sonra hangi yıldızların şöhreti sönmiyecek?. İşte bugünlerde bütün Holivud dünyasını alâkadar eden bir mes'ele. Sanattan fazla cinsî hisleri tahrik etmekle yıldız olmuş artisler, sönmek üzere. İnsanı tahrik eden ihtiras sahneleri filimlerden kaldırılırsa, bu nevi sahnelerile meşhur Joan Harlow, Mae West, Norma Shearer, Marlen Dietrich, Anna Sten, Greta Garbo gibi yıldızları, yine eski zevkle seyredebilecek miyiz? Hayır!

Bunu gayet iyi bilen Amerika studyo sahipleri, müthiş bir iflâstan kurtulmak için, Amerika hükûmetini bu kanunu tatbik etmekten alakoymaktadırlar. Amerika hükûmeti de buna göz yumuyor. Çünkü bu nevi sahneleri kaldırmak, Amerikaya her sene akmakta olan milyarları durdurmak demektir.

Bir sinema direktörü bu hususta kendisile konuşan Ceyms Star'a demiştirki: « Bu kanunun tatbik edilmesini hem biz, hem de halk istemiyoruz. Yıldız derecesine çıkmış olan bir artist, velevki diğer kimseler üzerinde yaptığı tahriklerle olsun, halkın yıldızı olmağa lâyık demektir. Eğer bu kanun tatbik edilirse bir çok yıldızlar sönecegi gibi, bir çokları da hiç sönmiyecektir. »

Fakat kimler sönecek? Kimler sönmiyecek?

Acaba Joan Harlo'wu meşhur eden kıvrak güzel vücudu mu? Acaba Mae Westi, şehvet saçan gözü mü yıldız yaptı? Anna Stende hiçbir artistlik yok mu?.. yoksa onun hayrete değer cazibesine mi aldanıyoruz? Marlen Dietrich'i Marlen Dietrich yapan sevimli bacakları mıdır? Ne dersiniz?

Sözün kısası Holivudda mühim bir mes'ele: «Kanun tatbik edilirse hangi yıldızlar sönecek».

Daima hafif kadın rollerini alan Mae West şimdilik tehlikede olanların başında gelir. Filimleri hep tahrik edici sahnelerle dolu olan bu yıldız, dolgun kalçaları, büyük şehvetli dudakları, süzgün gözlerile bir balon gibi söneceğe benziyor.

Fakat, açık sahnelerden başka sahneler de yapabileceğini iddia eden Mae West, son zamanlarda Poltyama rolünü almıştır. Bir çoklarına nazaran Mae West bu filimde hiç birşey becerememiştir. Filimi berbad etmiştir. Görülüyor ki erkekler Mae West'i ne kadar severlerse sevsinler, bu kanun tatbik edildikten sonra Mae West'in hiç bir kıymeti kalmıyacaktır.

Tehlikede olanlardan biri de Joan-Harlow'dur. Hiçbir erkeğin dayanamıyacağı kadar güzel bir vücuda malik olan bu yıldızın şöhreti de, acaba cinsî cazibesinden mi ileri geliyor? Bazılarına göre Joan Harlow, temsil ettiği tipleri yaşatan fevkalâde bir artistir. Ve o sinemadan çekilecek olursa, yeri boş kalacaktır. Bilhassa Amerika ahalisi Joan'ı bir ulusal artist kadar sevmektedirler.

Başka bir sinema direktörü de diyor ki: « Joan Harlow herkesin dediği gibi şöhretini vücudunun güzelliğine değil, sanatkârlığına medyundur. Ben, Joan'ı yalnız elile yüzü görünebilecek bir şekilde giydirip oynatsam, yine muvaffak olur. »

Bu temizlikten korkmayan yıldızlar da vardır. Meselâ: Herkes tarafından san'atı fevkalâde beğenilen Anna Sten, bu temizlikten memnundur bile. Çünkü bu suretle diğer rakiplerini yenebileceğine çok umudu olan yeni yıldızın, böylece san'atı takdir edilebilecektir.

Bu tehlikeden korkmayan yıldızlardan biri de Norma Shearerdir. Çünkü zaten Norma Shearer flimlerde fazla görünmez ve uzun roller almaz. Onun için ıslahat tehlikesini zararsız geçiştireceğe benziyor.

Joan Crawfordda o muhteris ağız, o alev saçan büyük gözler oldukça hiç birşeyden korkusu yoktur.

Bütünu Holivud yıldızları kendilerini sanatkâr addedip şimdilik hiç birşeyden korkmuyor. Fakat kanun ciddiyetle tatbik edilirse meydanda yıldız göremiyeceğiz galiba!

Sinema Aleminde Olan Bitenler. Hangi Yeni Filimleri Göreceğiz?

Viktor Hügonun 93 ü

Fransız Ozanı Viktor Hügonun "93,, adındaki tanınmış izeri filim için adapte edilmiştir. Yakında çevrilmeğe başlanacaktır.

Ronald Kolman

Ronald Kolman yarı polisiye filimler çevirmekte devam etmektedir. Son olarak mevzuu "Monte Karlo,, da geçen "Bankaya bomba atan adam,, kordelâsına başlamıştır.

Edwina Booth

M. G. M. sinema sosiyetesi "Trayder Horn,, filminde başkadın rolünü oynamış olan Edwina Bootha, bizim paramızla bir milyon lira tazminat vermeği kabul etmiştir. Edwina Booth Afrikada "Trayder Horn,, un dış sahnelerini çevirirken, Afrika hummasına yakalanmıştı. O zamandanberi bir türlü iyi olamıyordu.

Hofmanın Hikâyeleri

Almanyadan çıkarılan tanınmış rejisör Maks Reinhardt "Hofmanın hikâyeleri,, piyesini evvelâ Nevyork sahnelerinin birinde idare edecek, sonra da filme çekecektir.

Charles Boyer

Holivudda çevirmekte olduğu "Şanghay,, filmini bitirir bitirmez Fransaya dönecek olan Charles Boyer orada altı ay kadar kalacaktır.

Holivuddaki Gazeteciler

Holivudda sırf sinema faaliyetini takib eden tam 300 gazeteci vardır. Bunların 270 i Amerikalı, otuzu da yabancıdır.

15,000 Figüran

Holivuddaki figüranların sayısının 15 bin olduğu neşredilen resmî istatistiklerden anlaşılmaktadır.

Evlenmişler mi?

Joan Krawford ile Franchot Tonun bir senedenberi evli olduklarına dair Holivudda son zamanlarda bir dedikodu dolaşmaya başlamıştır. Her ikisi gazetecilerin sordukları suallere "evet,, yeya "hayır,, dememişlerdir.

Romeo ve Jülyet

Norma Şerer yakında Şekspirin meşhur eseri Romeo ve Jülyeti çevirmeğe başlıyacaktır. Baş erkek rolünü kimin oynıyacağı henüz belli değildir.

Sevimli Serseri!

Maurice Chevalie yakında Londraya gidecek ve orada "Sevimli serseri,, isminde bir filim çevirmeğe başlıyacaktır.

AVRUPA EMPERYALİZMİ *Afrika* TOPRAKLARI ALKANLARA BOĞACAK MI

Türkiye 1908 de mşrutiyeti ilân etmişti. O tarihte memlekette büyük bir devrim başlamıştı. Eğer bu devrim köklenir de o güne kadar: (hasta adam) diye sayılan Türkiye canlanırsa, emperyalist hükûmetlerin bütün menfaatleri, büyük ümitleri altüst olacaktı.

Büyük devletler her ne pahasına olursa olsun Türkiyenin kuvvetlenmesini; eski ananeleri yıkarak medenî hayata karşmasını istemiyorlardı. Bunu temin için de ötedenberi kullandıkları silâhları tekrar kullandılar: Türkiyede yaşayan ayrı ayrı din ve ırk mensuplarını biribirine düşürdüler. Her köşede isyan ve ihtilâller başladı. İşte bu hercü merç arasında idi ki İtalya (1911), ortada hiçbir sebep ve hiçbir hak yokken hattâ harp ilânına lüzum görmeden Trablusgarbe saldırdı. Anavatandan uzak, her türlü müdafaa vasıtasından mahrum olan bu kıta ile 12 adayı bizden gasbetti..

***

Yazan:
CEVAD ŞAKİR

1914 de Büyük Genel Savaş ilân edildi. İtalya çok uzun yıllardan beri Almanya ve Avusturya - Macaristanla beraberdi. Bütün muahedeleri yırtarak, imzaları yalayarak müttefiklerine ihanet etti. Düşmanlarla birleşti. Bu harp sonunda Avusturyanın mirasına kondu.

***

1935 de İtalya Habeşistana göz dikti. Habeşlerin binlerce yıllık bir tarihleri, ve pek eski bir istiklâlleri vardır. Şimdi İtalyanlar birçok bahaneler yaratarak, birçok vesileler icad ed[...] oraya saldırmak üzredirler. Afrik[...] bu biricik özgür devletini bir söm[...] yapmak için İtalyanlar, yakında bü[...] bir taarruza geçeceklerdir. Empery[...]min doymayan hırsı.. kanmayan [...]hası.. açgözlülüğü şimdi bu zavallı [...] üzerine çevrilmiştir.

Bütün dünyanın gözleri Afrik[...] bu Doğu parçasına döndüğü bugünl[...] okuyucularımıza bir İtalyan-Habeş s[...] hakkında bir takım bilgiler ver[...] faydalı bulduk:

İtalyanın Doğu Afrikası sömü[...]lerile Habeşistanda uzun mü[...] coğrafî tetkikat yapan Berlin üniv[...]tesi profesörlerinden Trollun, b[...] bir savaş hakkında şöyle dü[...]üyor:

"Habeşistan, İtalya ile yapacağı h[...]de en büyük müşkülâtı harb levaz[...] hariçten getirtmek yüzünden çek[...]tir. Çünkü Habeşistanın gerek [...]

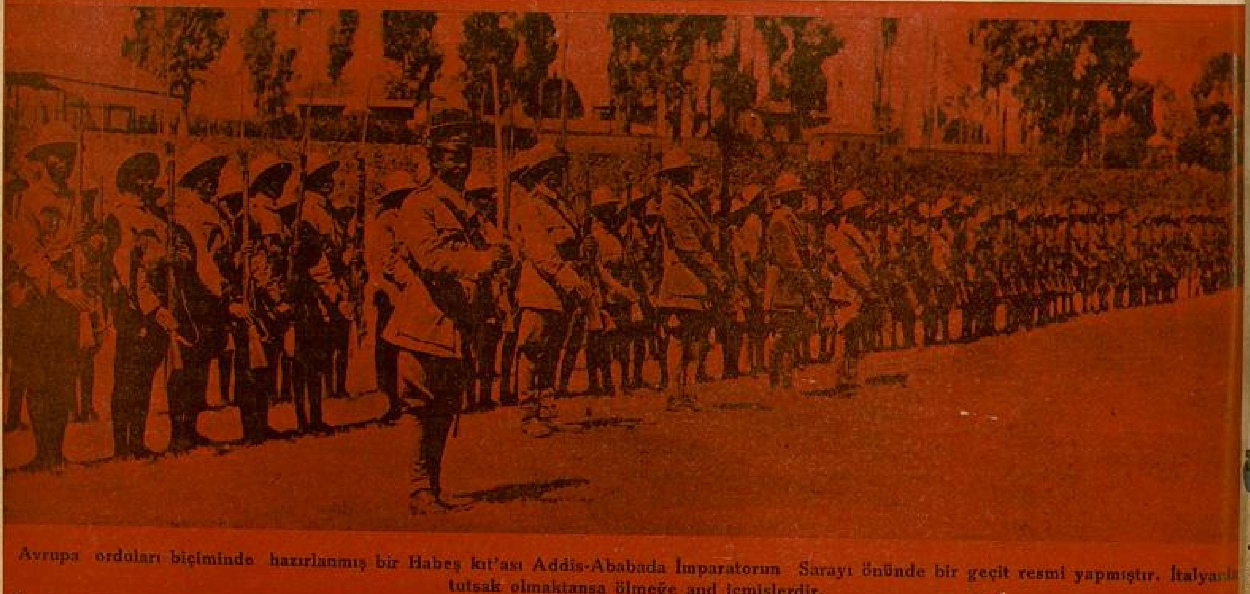

Avrupa orduları biçiminde hazırlanmış bir Habeş kıt'ası Addis-Ababada İmparatorun Sarayı önünde bir geçit resmi yapmıştır. İtalya[...] tutsak olmaktansa ölmeğe and içmişlerdir.

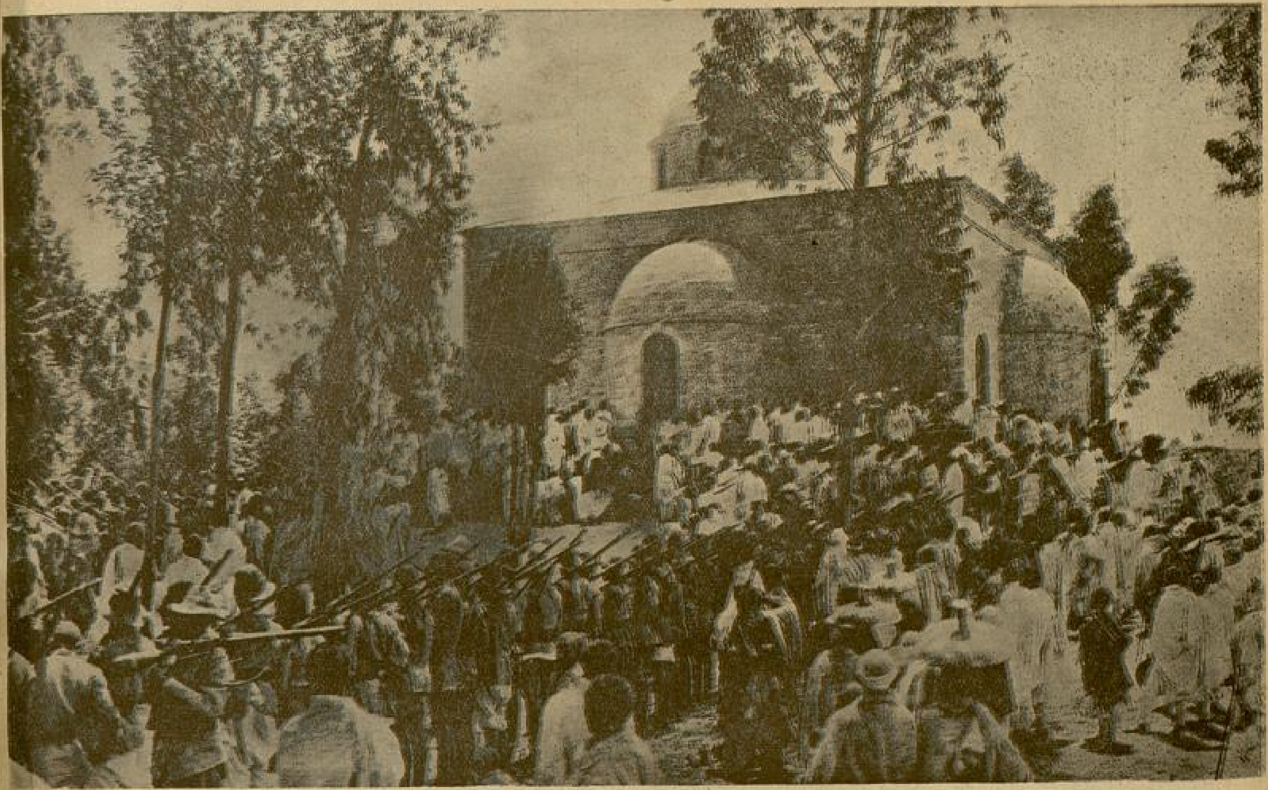

İtalyan sümürge sınırlarına gönderilmek üzre Addis-Ababada hazırlanan askerlerden bir gurup

Habeş İmparatoru, pek sevdiği katırı üstünde, sınıra giden askerleri gözden geçiriyor.

Habeş İmparatoru, son durumu görüşmek üzre toplanan Habeş bakanları ile bir arada

denizde, gerek Hind Okyanusundaki bütün sahilleri Avrupa devletlerinin eline geçmiştir. Kızıl deniz sahillerinde İtalyanın Eritre; ve Babülmendeb Boğazı sevahilinde Fransanın Cibuti müs-

(Arkası 30 uncu sayfada)

Cahit Uçuk Kimdir?

Bir akşam vakti Mühürdardaki evinin kapısını çalarken düşünüyordum: Altı ayda Türkiyenin en çok okunan muharrirleri sırasına geçen Cahit Uçuk beni nasıl karşılıyacaktı?.. Yazı yazanlar için Babıâli gazetelerinin, mecmualarının her biri, birer kaledir. Bugün bu cesim kalelerde, koltuğunda müsvettelerle yıllardanberi Ankara caddesini tırmanan, sakalları ağarmış yazıcılar bile barınamıyorlar. Önüne çıkan bütün güçlükleri, bütün engelleri altı ayda yenen, İstanbul ganzeteciliğinin üstüne tahtını kuran bir muharrir.. Az bir zamanda bütün gazetelerle tanış olan, ve büyük bir okuyucu kitlesine kendisini sevdiren bu genç hikâyeci, Mühürdardaki uzak köşesinden, bu işte muvaffak olmanın sırlarını nekadar da yakından kavramış..

Cahit Uçuğun ilk yazısı (Yarım Ay) ın ilk sayısında ve ilk sayfasında çıkmışdı.

Yarım Ay gibi memlekette en çok okunan, ve en çok sevilen bir mecmuanın, ilk sayısının ilk sayfasındaki bu yazıyı kim yazmışdı?..

Bundan sonra diğer mecmualar ile Tan gazetesinde, sık sık Cahit Uçuğun yazılarıgörüldü.

Bu yazıların sahibinin kim olduğu, pek büyük bir merak uyandırmıştı. Birçokları bu imzayı çok tanınmış yazıcılardan birinin müstaar adı sandılar!..

Birçokları mecmua direktörlüğüne gazete idarehanelerine yazdıkları mektuplarla, bu yazıcının hakikî hüviyetini öğrenmek istiyorlardı.

Nihayet bir gün bize dediler ki Cahit Uçuk, Babıâlinin bu son fatihi, meğerse genç bir kadın yazıcı imiş.. Ben, altı aydan beri devam edip giden bu sözleri düşünürken, kapıyı bir genç kız açtı:

— Bayan Cahit Uçuk'u görmek istiyorum, evdeler mi?

YAZAN:
GAVSİ OZANSOY

— Evet Bayım, bir dakika ade edin.. çağırayım kendisini..

Daha bir dakika tamam olma genç muharrir kapıda göründü.. bir boyu, dalga dalga sarı saçları kadar derin ve serinletici iri gözleri vardı. Sırtına benekli esvabı geçirmiş, saçlarını arkad lamıştı. O kadar mütevazi bir vardı ki, şöhreti dört yana dal salmış bir muharrirden ziyade bir ev kızını hatırlatıyordu o.. dımı anlatınca güldü:

— Peki, hayhay!.. dedi.. Fak bıâli'de hiç görünmediğim hald nasıl da arayıp bulabildiniz.. muharrirler!. Sizlerin elinden sanın kurtulması, gerçek imkân imiş!. O halde buyurun konuş

Ben:

— Fakat muharrirlere böy uzatırken, unutmayınız ki siz d mızda çalışan bir yazıcısınız...

Diyerek küçük bir lâtife e sonra içeriye girdim.

Biraz sonra mavi döşeli küç salonda likörlerimizi içerken, Uçuk'la konuşmaya başladık..

Büyük perdelerle dışarının

ığından ayrılmış, loş bir oda.. Bütün duvarlar genç yazıcının fotoğraflarile süslü.. Burada, bir genç kız odasında arıyacağımız her şey tamam.. Vazolarda çiçekler, duvarlarda çeşit çeşit resimler, yerde çiçekli bir halı.. Fakat, ev sahibinin ayni zamanda bir muharrir olduğunu hatırlatacak ortada en ufak bir gazete bile yok. Herhalde bu oda, bayan Cahit'in pek nadir uğradığı bir köşe olacak.

— Babıâlide herkes biribirine sizi soruyor, sizden bahsediyor. Okuyucuları çok büyük bir merak sarmıştır. Gazetelere, mecmualara gelen mektupların sayısı büyük bir yekûn tutar. İsminiz ve yazılarınız etrafta büyük bir alâka uyandırmıştır. Bütün bunlara siz ne dersiniz?..

O, yerdeki çiçekli halıda dolaşan bakışlarını üzerimde topladı, biraz düşündü sonra ağır ve ahenkli bir sesle:

— Yâl.. öyle mi?.. Bukadarını bilmiyordum; diye cevab verdi. Mamafih bu söyledikleriniz eğer kompliman değilse, benim için sonuna varılmaz bir hazdır bunlar...

— Yazmak temayülü ilk olarak sizde ne zaman ve ne suretle başladı?

— Ben Diyarıbekirliyim. Belki bilirsiniz Diyarıbekirliler sanatkâr ruhlu doğarlarmış. Babam o vaktin eski şairlerinden, ediplerinden bir çoğunu tanırdı. Evimizde sık sık edebî mübahaseler olur. Manzum ve mensur birçok kitaplar okunurdu. Dört yaşımdanberi böyle bir muhit içersinde büyümüştüm ben. Yazmağa pek küçükken başlamamda, herhalde bunun da tesiri vardır. Sonra ben Anadoluda çok dolaştım; oradaki adetleri, yaşayışları çok güzel öğrendim; onun için birçok yazılarıma bir Anadolu ruhu vermeğe uğraşıyorum. Daha 13 yaşımda iken şiir yazardım, fakat sonra bundan vazgeçtim. Çünkü duygu ve düşüncelerimi vezin, kafiye kalıbları içine sığdıramıyordum.

. . . .

Düşündüm: Demek daha bir çocukken Bayan Cahit Uçuk, fikirlerini bir şiirin içine sığdıramıyacak kadar büyük şeyler düşünen, önemli bir şairmiş..

— Yazılarınızda niçin bir erkek adı kullanıyorsunuz?

— Benim ismim Cahidedir. Fakat ailem içersinde ben Cahit diye çağrılırım. Yazılarıma da bu adı koydum.

— En çok kimleri okur ve seversiniz?

— Yedi yaşımda iken babam bana Hâmidi okurdu. Tabiî o vakit Hâmidi kavrıyamazdım. Yalnız okurken babam her noktasını açar, anlatırdı bana..

Yarı hayret içinde bu sözleri dinlerken, kendi kendime: "elbette böyle bir babanın kızı ilerde yüksek bir şahsiyet olabilecektir„ dedim. Yedi yaşındaki çocuğunun eline bir oyuncak verip, oynamaya bırakacağına, babası oturup Hâmidi okuyor ve anlatıyor ona.

İçimden: "darısı bütün babaların başına„ diye bir dua savurarak başka bir suale geçtim :

— Peki sizce eski edebiyat mı daha kudretli bir varlık gösterebilmiştir, yoksa bugünkü mü?

— Eskilerin bir defa lisanları kötü idi. Sonra daha ziyade mahdut, aristokrat bir zümreye hitap ediyorlardı. Bugünkü edebiyat ise bütün milletin malıdır.

— O halde bugünün Türk yazıcılarından siz en çok kimleri seviyorsunuz?

— Çocukluğumda Faruk Nafız'ın şiirlerini büyük bir zevkle okurdum. Şimdi Nazım Hikmeti çok beğeniyorum. Romanda Reşat Nuri ve Peyami Safa hakkile muvaffak olmuş, yüksek sanatkârlardır.

— Peki bu iki romancı arasında bir mukayese yapar mısınız?

Bayan Cahide kaşlarile hafif birer kavis çizdikten sonra:

— Bu da bir sorgu öyle mi? Fakat biraz tehlikeli; gelin bundan vazgeçin; dedi.. Sonra siz bana hep edebiyat sorguları soruyorsunuz, şimdi kendimi imtihana çekilen bir talebe sanacağım geliyor. Hem, benim beğendiğim veya beğenmediğim yazıcılar hakkında fikir yürütmem, şimdilik fazla bir kıymeti haiz olmasa gerek!.. Edebiyat meselesini burada keselim. Unutmayınız ki ben, ayni zamanda bir kadınım, daha başka meşgalelerim de vardır.

(Arkası 23 üncü sayfada)

Cahit Uçuğun ilk yazısı

(Yarım Ayın) ilk sayısında ve ilk sayfasında çıkmıştı.

◆

Yarım Ay gibi memlekette en çok okunan, ve en çok sevilen bir mecmuanın, ilk sayısının ilk sayfasındaki bu yazıyı kim yazmıştı?.

◆

Bu yazı sahibinin kim olduğu, pek büyük bir merak uyandırmıştı. Birçokları bu imzayı, çok tanınmış yazıcılarımızdan birinin müstaar adı sandılar?..

◆

Birçokları bize mektupla başvurarak, bu yazıcının hakiki hüviyetini öğrenmek istediler. Bu yazı bütün o meçhulleri aydınlatmaktadır

◆

BU DA BİR MASAL

GÜVERCİNE VURULAN KARTAL

YAZAN:
MÜMTAZ ZEKİ

Ya varmış, ya yokmuş... Masalların başladığı malûm zaman içinde bir ülke varmış. Adına (Çiçek ülkesi) derlermiş bu ülkenin... Burada çiçek o kadar bol, o kadar bolmuş ki... Ateş bakan kıpkırmızı gözler gibi açmış karanfillerle, kokladığınız zaman kirpiklerinizde sıcak yaşlar tomurcuklandıran güllerle, türlü türlü, renk renk, çeşit çeşit çiçeklerle dolu imiş bu ülkenin bahçeleri... Bu ülkenin bahçelerinde çiçekler varmış kızıl kızıl... Yapraklar varmış, sabahlar kırağı kolyelerini boyunlarına takarmış.. Kokudan duvarlı, kokudan havuzlu bahçelermiş bunlar..

İşte bu çiçek ve koku ülkesinde göke doğru kanat açmış, uçurumlara apışmış bir dağ varmış. Dimdik, başında bulutlar dolaşan bir dağmış bu dağ. Rüzgârlar, esatirî kahramanlık türküleri çağırarak; kasırgalar, dağlar gibi kabara kabara koşan denizlerden kopardığı kızgın gemici şarkılarını haykırarak, eserlermiş bu dağda... İşte bu türkü ve rüzgâr dağında göke baş kaldırmış, bacalarında kartallar tünemiş, saçaklarında çaylaklar yuva kurmuş bir saray varmış. Bu saray granitten kurulu, kapkara pencerelerile korkunç bir saraymış... Duvarları iki gemi direği yüksekliğinde, kalınlığı yanyana iki tekne enliliğindeymiş. Rüzgâr bu sarayın çevresinde esermiş, esermiş ha babam.

İşte bu çiçek ve koku ülkesinin bulutlar uçuşan dağının kartallar tünemiş sarayında, çok güzel bir kız oturuyormuş. Bu kızda adı konulmamış, insan dilinin anlatamıyacağı bir güzellik varmış. Bu kız simsiyah büküle büküle, burkula burkula tüten volkan dumanlı saçların sahibiymiş. Boraların deli deli salladığı bir ağaç gibiymiş; gözleri volkanların ta göbeğinden alınmış kapkara iki taş parçasıymış.. Yakarmış adamı bakarken.. Kızgın katran kadar kızgın dumanlı gözlermiş bunlar.. Bir damla kanmış bu kız.. Onun adını duyanlar, onu dudak dudağa, kan dolu toprak bir tastan içer gibi, yudumlamaya hazırmışlar.. İşte bu koku ve çiçek ülkesinin kartallar uçuşan göke kanat açmış dağında rüzgâr on iki gün eser, on iki gün esmezmiş. Bu kız rüzgâr esmiyen on iki gün içinde, duvarları iki gemi direği yüksekliğinde bahçede, çiçeklerin arasında, baş kaldıra kaldıra.. bir yılan başı gibi baş oynata oynata bir alev gibi gezermiş.

Günlerden bir gün, rüzgâr esmeyen on iki günün birinci günü, bahçeye kara ve korkunç bir göz gibi açılan pencerenin önünde oturuyormuş bu kız.. Birden ortalığı bir volkan alevi gibi kor kokan ve kor soluyan bir türkü sarmış. İçten, yürekten gelen bir sesmiş, ama nerelerden geldiği nereden çıktığı belli olmıyan bir ses.. Türkü gitgide, kıpkızıl bir yüreğin kızıl dudaklarından ateş üflenen bir türkü kadar, kızgınlaşmış. Öyle içten, öyle, candan, öyle yürekten söyleniyormuş. Kız şaşırmış.. Sarayın ta üst katında oturan anası ile babasına haber vermek istemiş. Ama ses onu pencereye mıhlamış sanki.. Yüreği göğsünde kızıl ve kızgın kanatları çarpa çarpa canevinden fırlamak istemiş. Gözleri az daha, kızgın iki taş parçası gibi, göbeğine düşecekmiş.. Kulakları iki yürek olmuş, kafasının kapısında içten içten atmış.. Eteklerini toplamış. Birden şehre doğru bir koku rüzgârı gemi azıya almış.. Bütün şehir halkı burun kanatlarını aça aça, bu rüzgârı üçer kere koklamışlar. Bu rüzgâr bu kızın eteklerinden kopan bir koku rüzgârıymış. Kız hemen bu sese aşık olmuş!.. Rüzgâr esmiyen on iki günün sonu gelmiş.. Sesi birdenbire kesilmiş.. Ve esatirî kahramanlık türküleri çağıra çağıra rüzgâr esmeğe başlamış. Kız günlerce o sesi beklemiş. Rüzgâr esmiyen on iki günün sonunu güç getirmiş. Rüzgâr esmiyen on iki günün birinci günü ses tekrar başlamış. Bu sefer türkü çok hazin ve çok acıymış. Bir gönül masalının, türküleştirilmiş destanı imiş bu türkü... Kız bu sese biraz daha bağlanmış.

Git gide gözleri süzülmüş. Kızın anası babası da sesi duymuşlar, ama bir türlü sesin geldiği yeri bulamamışlar.. Kız yataklara düşmüş.. Dört buçaktan hekimler çağırılmış; gelenler derde bir deva bulamadan yola çıkmışlar. Nihayet bir gün sarayın kapısı vurulmuş. Açıp bakmışlar.. İki büklüm bir ihtiyar kadıncağız.. Almışlar içeriye, zorunu sormuşlar.. Kızlarının derdine derman olacağını haber vermiş. Dudak bükmüşler. "Bunca hekim onun derdine çare bulamadı da, bu ihtiyar cadaloz mu bulacak„ diye.. Kadın kızı şöyle bir süzmüş:

"Kolay; demiş. Bahçenin altı konca açan hangi gülü varsa o fidandan bir koncayı koparın. Yedi ayaklı bir mangalda, yedi ateşin üstüne, yedi cezve koyun. Bu gülü de yedi cezveye taksim edin. Cezvedeki sular yedi yudum olacaktır. Yedi kere yetmiş saydıktan sonra cezveleri indirin; yedi cezveyi biribirine karıştırarak kıza yedişer yudum içirin. Ama yedişer saat ara vererek yedi hafta...

Ve ortadan kaybolmuş ihtiyar. Saraydakiler kadının tarif ettiği gibi yapmışlar.. Bahçede altı koncalı gülü arayup bulmuşlar.. Gülün yanına geldikleri vakit yine o ses başlamış. Hem ses bu gülün içinden geliyormuş.. Bir gül koparıp kadının anlattığı gibi kıza yedi haftada içirmişler.. Kız ayağa kalkmış.. Serpilmiş kız.. İyileşmiş..

Kızın babası: "Kızımı hasta eden bu gülmüş. Tez onu kökünden budayın.. Uçuruma atın" diye buyuruk vermiş. Dediği gibi yapmışlar.. Bahçıvan gülün başına dikilmiş.. Kazmayı güle vurmuş. "Ahh!..„ demiş gül.. Bir daha vurmuş. Tekrar "ah!..„ çekmiş gül.. Bahçıvan katı yürekliymiş.. Gülün ahlarına kulak asmamış. Kökünden kesmiş gülü ve fırlatmış uçuruma.. O gün rüzgâr esmiyen on iki günün sonuymuş.. Başlamış esmeğe rüzgâr.. Bahçıvanın uçuruma attığı dal yere düşmemiş. Esmeğe başlayan rüzgâr içinde birden bir kartal olmuş. Kapkara bir kartal.. Kanatlarını karanlık iki gece gibi çarpa çarpa göke baş kaldırmış. Gökler çatır çatır çatırdamış. Gök kapıları ardınadek açılmış.. Ve kara

(Arkası 27 inci sayfada)

ŞİMALİN SEMİRAMİSİ ÇARİÇE KATERİNA

YAZAN:
NİYAZİ ACUN

Şüphesiz ki, böyle yazarken, bir senedir nihayetsiz bir ihtirasla bellediği Rus tarihini.. şimdiki İmparatoriçenin de nasıl tahta çıkmış olduğunu.. ve hele Büyük Petro'nun karısı Birinci Katerina'yı - nenin nesi olduğu birgün bile lâyıkiyle bilinmeyen, onun bunun elinde etleri hamur edilen bir fahişe iken, hükûmdarlığa kadar yükselmiş olan ve Türk zaferini, Baltacıya kandırmakla Rus tarihine geçirten bu kadını - bir kere daha hatırlar.

⁂

Evlenme gecesi Grandük Piyer, Katerinanın yatağında, sanki hayatı müddetince ilk uykuya yatmış gibi yatar. Yatar yatmaz uyur. Hem öyle bir uyku ki.. soluyarak...

Aylar, yıllar geçecek ve Piyer hep böyle uyuyacaktır.. Bir gece yatağa yatarken karısı güzel Katerinayı öpmeyecektir. Her gece içki masası başından, körkütük sarhoş olarak iki kişinin kollarında getirilmektedir. Ve zorla yatağa yatırılmaktadır. Yatağa yatar yatmaz, yatmasiyle sızması bir olur. Öyle ki.. elbiselerini çıkarmadan, hâttâ çizmelerini çekmeden yatmakta, sabahları da erkenden çıkıp gitmekte.

Yataktaki sarhoşun ağır kokusunu duymamak için, Katerina da bir köşeye büzülüp uyur.

Büsbütün sarhoş olmadığı gece Veliaht, odaya girince rasgele indirdiği bir tokatla Katerina'yı uykudan uyandırır..

Geveze geveze anlatmağa başlar: Kalbinde başka kadınlara, bilhassa çirkin ve kusurlu kadınlara karşı beslediği aşkları anlatır.

Katerina'da heyecala "sahi mi?„ diye sormadan, düşünmeden dinler. Hem de kıskanmaz. Neyi kıskanacak, böyle bir kocadan ne bekliyecek ? Alkol kokan ağzından sarhoş puselerini mi ?

Eğer aşk sade bu ise bundan mahrumiyete acınılır mı? Şu da hakikattir ki Veliahd Piyer cinsî bir arıza ile malûldür, ve onbeş yaşında kocaya varan güzel Katerina, yirmi iki yaşına kadar bâkire kalır.

⁂

Hayatının bu devresine ait hatıratında Katerina diyor ki : "Çok ağlıyordum. Birgün gözlerimin kızartısını gören İmparatoriçe bana: "kocalarını sevmeyen genç kadınların daima böyle ağladıklarını söyledi; Grandük'le izdivaçtan bir istikrah duymadığını, kendisine geçenlerde sen temin etmiş değil miydim ? Şimdi bu gözyaşlarını artık hem mânasız hem de ayıp buldum„.

Bir müddet sonra da, İmparatoriçeden şiddetli ve katî bir emir geliyordu :

" Bundan sonra Grandüşes Veliahdin izhar edeceği bütün arzulara baş eğmek mecburiyetindedir. Bu emirler üzerine zevcelik vezaifini ifa etmek için icabederse yalandan fazla ihtiraslı görünmemek, sizin zararınıza hareketler dir„ gibi...

Bu emri alan güzel Katerina pek ziyade üzülmüştü. Kırmızı dudakları soldu.. Fakat muhakkak İmparatoriçe olacaktı. Ve mırıldandı :

— Eğer bu emri Granduk'a söyleseydi, meselede hiçbir müşkilât yoktu.

Çünkü ben zevcelik vazifelerimi yapmaya bütün kudretimle hazırdım...

Kocası ve saray kadınları tarafından istihfaf ve istihkar ile karşılaşan genç güzel Katerina, büyüdükçe alnı açık dilber olmuş, birkat daha güzelleş yirmisinde hüsnü tamamiyle inki etmişti.. Atılmış beyaz ipeklere ben yen cildi, hiçbir sanatkâr elinin vücu getiremiyeceği güzel endamı, inciler daha beyaz muntazam dişleri onu melek yapmıştı.

Kederli olmasına rağmen gülüş olmuş kirazlara benziyen dudaklar dan, hiç eksik olmazdı. Sarayın g zadegânı, etrafında pervane gibi per tişle dönmektedirler.

Artık onlar da Veliahd'in kocalığın klişe şeklinde bir isimden ibaret ol ğunu iyice öğrenmişlerdi.

Veliahd, kendi gibi katmerli ay dalkavuklarla bereber, saatlerce içki vakit geçiriyordu. İşret masasının şından zorla alındığı zamanlarda Saray kışlasında Holştayn'lı nefer talimler yaptırıp: "i yi selâm vermed "iyi tüfenk tutmadın!„ diye kı atmakla ömrünü geçirmektedir. O, k Katerinayı böylece en mutlak ve ha yetşiken bir tarzda ihmâl etmekte i Katerina için bir sevgilinin kollar teselli ve saadet bulmak pek kola Fakat o, muhafazai iffet eder.

Fakat birgün....

***

Hükümdarlığın verdiği bir gururla zabet Petrovna, gece ve gündüz meclislerini, zevk ve şehvet ihtirasl dolu âlemleri asla kaçırmazdı.

Bu dumanlı baş ile hiçbir şeyi dü mez, ancak hoşuna giden erkekle mürekkeb bu âlemlerde, meclisi idare e gibi meharetlerle kendini, gözgözü gö fırtınalı bir havada açıklarda g idare eden mahir kaptanlara benzetir

Günden güne yaşlandığının fark bile olmuyordu. Etrafında dil döke yüzündeki çizgilerin çokluğuna d dalkavukluk edenlere karşı göste cömertliğe tapınıyorlardı.....

Sarayda bütün kadınlar zevk ve içinde içiyorlar... İçmedikleri tek bir g yoktu. Bu, Rus saraylarının eski bir idi.

Ayaş kocası Katerinayı en mutlak ve en haysiyetşiken bir tarzda ihmal ederken, Katerina için bir sevgilinin sevdalı kolları arasında teselli ve saadet bulmak pek kolaydı...
O bunu yapmadı: İffet ve ismetini muhafaza etti; fakat bir gün...

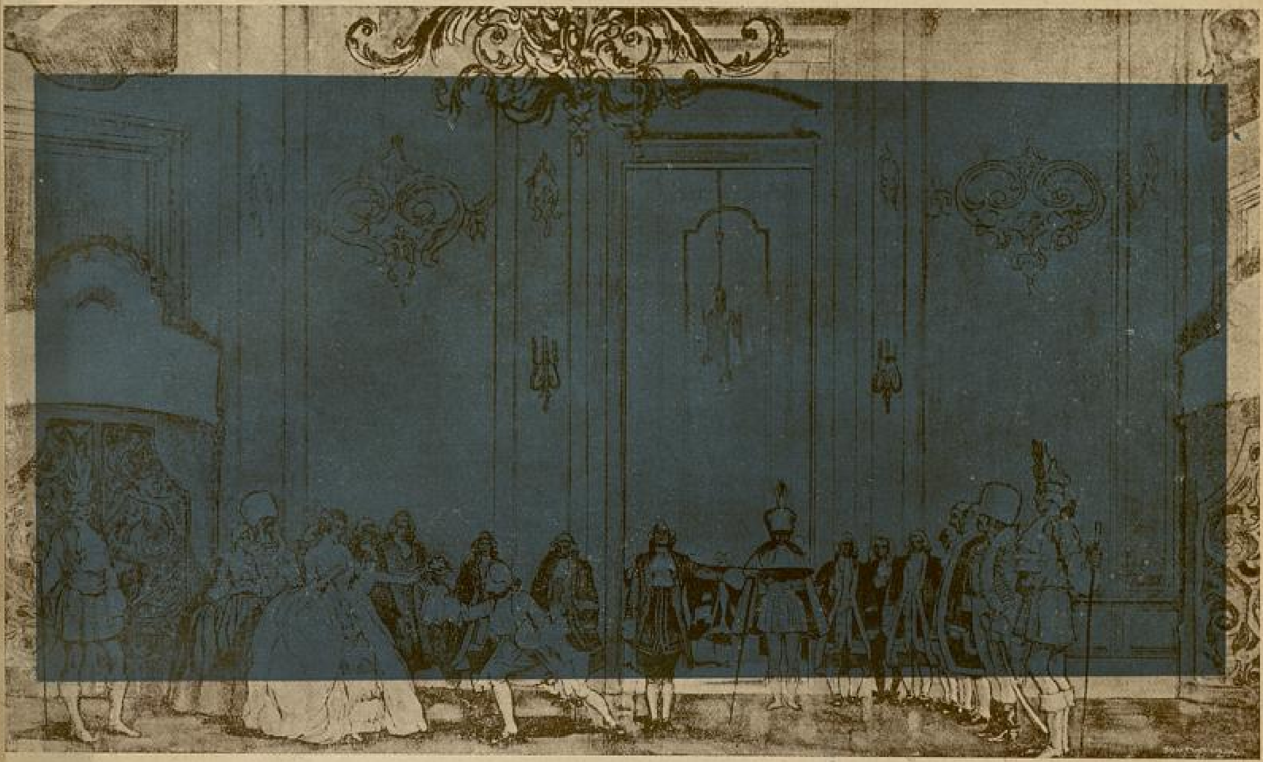

Sarayla uzaktan karabeti olan yaver Serej Solinkof, Katerinanın perestişkârları içinde en yakışıklı bir delikanlı idi.

Saraydaki bütün kadınlar ve erkekler hükümdarlarından örnek alırlardı. Bunu gören hükûmdarlar, beşüş çehrelere tesadüf ettiklerinden dolayı çok memnun kalırlardı.

Etrafındaki bütün bu seciyesiz güruh, otuz iki dişlerini gösterinceye kadar attıkları kahkahalarla Elizabet Petrovna'nın takdirlerine mazhar oluyorlardı.

— Petrovnanın düşüncesi bu idi:

Neden Katerina hiç gülmüyor?. Daima düşünüyor!.. Hattâ Piyere dahi pek soğuk hareket ediyor?.. Bu suallerinin düğümünü çözmeğe çalıştı, muvaffak olamadı. Esasen Katerinada saray içinde ve dışında hiçbir fevkalâdelik yoktu.

İmparatoriçe bu sessizliği, onun kendi kabiliyetsizliğine, neşesizliğine atfederek artık onu düşünmüyordu.

***

Katerina yıllar geçtikçe çok güzelleşmişti. Kendisine perestiş eden bütün erkeklere karşı gayet ciddî hareket ediyor, kimse bu asil ciddiyet karşısında, onu seyretmekten fazla bir harekete yeltenemiyordu.

Katerina sarayda lekesiz ve günahsız olarak dolaştıkça, bütün odalardan akseden puse seslerini duyar, kalbindeki şehvet ateşi indifa eder; ve odasına dönerek ihtiras ateşlerini söndürmeğe çalışırdı.

***

Elizabet Petrovna ihtiyarlıyordu. Veliahd Piyerin bir çocuğu olmasını, bütün Rusya yedi senedir dört gözle beklediği halde, bir türlü ansızın ağlayan müstakbel veliahdın sesi duyulmuyordu.

Bütün saray halkı, çocuk olmamasının sebebini bu ithamla ileri sürüyorlardı:

— Katerina çocuk yapmaktan çekiniyor!.

Halbuki bilmiyorlardı, ki Piyerin erkeklik uzvu noksan!..

Dedikodu halinde sürekli ithamlara uğrayan Katerinayı, bir gün imparatoriçe odasına çağırdı ve dedi ki:

— Bu hareketin imparatorluğun zararınadır. Bu haller siyaset âleminde düşmanlarımızı sevindiren ılık bir ilkbahar havasıdır. Muhakkak çocuk yapacaksın!... şeklinde şiddetli ve kat'i bir emri vermişti.

Katerina, birikmiş ihtiraslarının fitilini, bu emri katile ateşlemişti.

***

Katerina namuslu yaşamak istiyor, ve Rus tahtına gelmiş kadın hükümdarlar gibi tarihe kirli bir imparatoriçe olarak geçmek istemiyordu. Bunun için, her zevkini bu gayelere kurban etmişti. Fakat birgün böyle sakin geçen hayatı birdenbire silkivermişti.

Kendisini, aşıkane gözlerle seyreden perestişkârlarına fazlasile seyrettirmek; ve içlerinden en ateşinini seçmek için onlarla meşgul oluyordu. Fakat onlar bunu bilmiyorlardı.

***

Sarayla uzak bir karabeti olan ve kıymetli yaverlerden Serj Solnikof, Katerinanın peristişkârları içinde en yakışıklı bir delikanlı idi.

Serj Solnikof'un uzun boyu, geniş omuzları simsiyah saç ve gözleri ilk bakışta bile bütün kadınları teshir ediyordu.

O, bu zamana kadar her hoşuna giden kadını, daima kollarına düşürmek yollarını bildiği için, sarayda zaferden zafere ulaşmış âşıklardan biriydi.

Katerinayı ilk gördüğü zaman beğenmiş ve hattâ sevmişti bile.

Hiçbir kadına yapmadığı iltifatları, içinden kopan sözleri fırsat buldukça Katerinaya tatlı bakışları ve sözlerile söylemekten kendini alamıyordu.

Katerinanın bu lâkaydîsi karşısında çok üzülüyordu.

Bazan tamamen ümitsizliğe düşmemek için kendi kendine şöyle telkinler yapardı:

— Katerina mustakbel hükümdarın zevcesidir. Ben ise bir yaver.

Başka bir kadın bu aşıkane hareketlerime, bu kadar lâkayd kalsa, şüphesiz çok üzülürüm.

Katerina ile muhakkak görüşebilmem için lâzım gelen tedbirleri hazırlamak ve ona kendimi behemahal sevdirmek lâzımdır, diyordu.

Genç yaver gece gündüz düşündü. Ve en nihayet veliahdla sık sık temas etmeğe başladı.

Veliahdın yanından bir saniye ayrılmıyarak, Katerinanın başka birisile gizlice sevişmemesi için, onu daima göz hapisinde bulunduruyordu.

(Arkası var)

Fakat bu yolculuğun "o" geceye benzemeyen tarafı da var. O gece yorgun başını göğsüme sokan Hicran, bana şu andaki kadar uzak değildi.

Bebeğe inerken Hicran, ihtimâl sade lâkırdı söylemiş olmak için sordu :

— Arnavutköy daha iyi değil mi Celâl ağabey ?

Ben, bu sorgunun cevabını şoföre verdim :

— Arnavutköyüne dön çocuğum !

Az sonra, Akıntıburnu gazinosunun bahçesinde, baklava biçimli delikleri ve yeşil çıtalariyle kocaman bir kanarya kafesine benzeyen "Separe„ lerden birindeyiz.

Müşterisizliğin olanca acısını bizden çıkarmağa ahdetmişe benziyen yaşlı garson, ortadaki çarpık tahta masayı on dakikada mükellef bir ziyafet sofrası gibi donattı.

Etrafı sarmaşıklarla sarılı "Separe„ nin denize bakan ön tarafı tamamen açık, oradan içeriye dolan mehtap, kör kör yanan ampulün kirli ışığını karatacak kadar kuvvetli. Sade burunda canlanıp çırpınan kırışıksız ve sakin deniz, ay ışığının altında bir gümüş kazanı gibi parlıyor.

Muhakkak ki İstanbulun en güzel yerinde, ve dünyanın en güzel gecesindeyim.

№: 12

Önümde kirk yıl... taları çileden çıkara... bir sofra, ve yanı... nasırlanmış yürekle... yamet koparabilec... mahlûk var.

Bu dekorun için... fene sarılmış bir... konulsa dirilip canla...

Fakat ben, ka... nabzımın hızlı atış... nımın nerdeyse du... fıkırtısına rağmen, ... sarılmış bir iskele... ölüyüm !

Kaçan neşeme... kavuşmak istiyoru... bu istekle, vakti ... bir trene yetişmeye çabalayan ...san telâşile içiyorum.

İçki, ciğerleri, bağırsakları, böbrekleri, hûlâsa uzviyetin he... sini, ipekli kumaşa dökülmüş ... nik gibi yakıyor; bu muhakkak.

Fakat insan onun bazen tam... nında verdiği neşeye, tam zam... aşıladığı cür'ete, tam zamanında ... kuvvete kavuşunca, olanca tah... affedebiliyor. Ve :

Gerçi gaslolmaz şehidanı muhabbet...
Yıkayın meyle beni bir mezhep icad...

Diyen şaire bile hak verebili...

Dördüncü kadehten sonra, ... hırsız gibi giren görünmez bir ... reğimin olanca bedbinligini ... Göğsüme damla damla dolan ... dilime saatlerdenberi sinen tu... gidermişti.

Kalbimin, kafamda aydınlan... sını ortaya atabilecek kuvveti ... mıştım. O kadar ki, nereden ... cağımı, neler anlatacağımı, ...

GÜNAH GÖNÜLLÜLERİ

Yazan : **M. S.**

BÜYUK • YERLİ • SEVDA • DUYGU • TAHLİL • ROMANI •

No: 12

ıcağımı düşünmeye bile lüzum görden söze başladım :

— Hicran, dedim, biz seninle herden evvel, ve herşeyden sonra iki ıın dostuz. Bu itibarla ben, eğer şu la kafamı dolduran düşünceleri sen- a gizlersem, bu dostluğa ihanet etnin azabını duyacağım.

Fakat söze başlamadan evvel, senden tek isteğim var. Evvelâ bütün söyeceklerimi, dostluk bağımızın dışına ıarak, dinliyeceksin! ve bileceksin ki n, bu dışına çıkmanı istediğim kuvtli bağı, bilâistisna herşyin üstünde tuyorum.

Celâl ağabeyin, sana bu gece, bir baş- Celâlden bahsedecek.

Sen, bu yabancı Celâli kendine çok ak bulabilirsin.

Fakat ben istiyorum ki, bu uzaklık, elâl ağabeyinle arandaki yakınlığı yan karış dahi gideremesin!

Ve sen, bu yabancı Celâl hakkınki hakikî hükmünü, asıl hissini, öz naatini Celâl ağabeyine olanca açıkiyle bildir.

Mâna veremediği sözler, Hicranın rin gözlerinde, ummadıkları, beklemedikleri bilmedikleri şeyler dinlemeğe ızırlanan insanların endişeli merakını randırmıştı.

Sağ elimle, önümde duran boş kahi ağır ağır çeviriyordum. Sesim lbim kadar yorgundu:

— Ben, seni çok küçükken tanıdım. en ne tatlı, ne şirin, ne yumuşak bir ocuktun Hicran bilsen...

Eski günleri hatırlıyor musun? Senin ek telli saçlarını okşadığım zaman en bana öyle tatlı, öyle içten sevgi olu gözlerle bakardın ki...

Aradan yıllar.. yıllar geçti... Senin bakışlarını andığım günler, içim bir arbet acısile sızlardı.

Sen beni unuttun mu bilmem? Sana unu sormak da hakkım değil... İnsanırın çocukluk hatıraları, genizde yer etmiş manasız kokulara, hafızanın kuytu köşelerine sinmiş renksiz şekillere benzer. İnsan çok defa, unutmak istemediklerini unutur, ve unutmak istediklerini de unutmaz..

Söyledikçe, içimin yası, sesime de çöküyordu :

— Ben seni hiç unutmadım. Neden? Uzun yıllar, bu duygumu tahlil edemedim. Sana tekrar kavuştuğum zaman, gözlerim gönlüm kamaştı...

Hicranın gözbebeklerinde, gizli bir ateş yanmıştı; dudaklarının ucu büküldü. Gülüyor gibiydi.

Sordum :

— Gözlerim, gönlüm kamaştı deyişime mi gülüyorsun?

Hicran başını kaldırdı, ve saçlarını arkaya iterek, rüyadan uyanan bir sesle :

— Hayır, gülmüyorum! dedi.

Bunu öyle tatlı ve uyanık uyanık söylemişti ki, kalbim gıcıklana gıcıklana yandı.

İnsanların bazan ne garip dinleyiş tarzları var. Evet bana gülmüyor. Bu onun alışkanlığı.

İçim, enginleri bile içine alacak kadar genişlemişti :

— Evet, gözlerim ve gönlüm kamaştı... Sen artık, ipek telli saçlarını okşadığım çocuk değildin. Fakat inanır mısın, ben karşımdaki açılmış, serpilmiş genç kızda, yıllarca evvel saçlarını okşadığım çocuğun çizgilerini görüyordum. Muhakkak ki çok değişmişdin; yalnız yine çocuksu halin, çocuksu tatlılığın vardı...

Madem ki sana açıkça konuşacağımı söyledim, devam edeyim :

Ben, yıllardan sonra kavuştuğum genç kıza, o eski çocuktan daha başka gözle bakıyordum. Nasıl bir gözle?.

Tereddüt ediyordum, parmaklarımın arasında çevirdiğim boş kadehi doldurdum, bir nefeste çektim. Kafamı saran buğu, tutuklaşan dilimi çözecekti :

— Nasıl bir gözle? Bunu da ilk önce tahlil edememiştim. Lâkin günler geçiyor, ve bir çatı altında yaşadıkça, görüşlerimi, duyuşlarımı daha iyi seziyordum. Sen bu tereddüt günlerini, bu tereddüt gecelerini bilmezsin Hicran... Senin yanında iken, senden uzaklaştığım bu günleri, bu geceleri anltamam sana...

Hicran, gözbebekleri gizli bir ateşle yanarak, dudaklarının ucu gülüyor gibi bükülmüş, beni dinliyordu.

Onun susması bile bana bir musikî gibi geliyordu; onun havasını içe içe anlatıyordum :

— Ben senin dostun, arkadaşın ve desteğindim. Buna başka bir his, başka bir düşünce karıştıramazdım.

Buna hakkım yoktu. Aramızdaki dostluğa, yakınlığa ihanet etmek affolunmaz bir günah, belki bir cinayet olacaktı.

Yumruklarımı sıkmış, gözlerimi kapamıştım :

— İnsanlar, düşünerek hissetmiyorlar... Öyle duygular var ki insanın ruhuna, kalbine, sinirlerine bir hırsız gibi giriyor. Ve bu hırsızca girişi hiçbir kilit önleyemiyor. Şunu iyice bil ki kalbimizin kilidine hiçbir zaman sahip değiliz. İnsanlar, bu insanlar; dünya, bu dünya oldukça, buna hiçbir zaman sahip olamıyacaklar da...

Hicranın dalgın bakışları, ağır ağır uyanıyordu.

Kirpiklerini hafif hafif oynatışından, düşüncelere daldığı anlaşılıyordu.

Bu güzel, sevimli baş neler düşünüyordu? Aklından neler geçiriyordu?

Beni dinliyordu; buna emindim. Ve bu emniyet bana kâfiydi. Karşısında söz söyliyen erkeği dinleyen kadın, fena ve acı şeyler düşünmez... Çünkü fena ve acı şeyler düşünse, düşünmek istese, gözlerine muhataplarını dinlemiyen kimselerin karanlık dalgınlığı dolar.

(Arkası var)

yazan: Naci Sadullah

Cesaret

Cesaret, birçok sahalarda, ve birçok şekillerde olur. Cesaretin hudutlusu, yani akıllıcası; hudutsuzu yani delicesi vardır. Bazı meselelerde cesaretin hudutlusunu bile israf etmek haramdır, bazı meselelerde ise cesaretin delicesini göstermek sevap sayılır.

Tenkit sahasında cesaret gösteren gafildir. Fikir meydanının en azılı cesurları cahiller arasında türer; ve meselâ siyaset işlerinde büyük cesaret gösterenlerin sıfatlarını söylemek için de, delicesine bir cesaret lâzımdır. Bazen cesaret insanın hayatına malolur. Bazen insanı ırzından, haysiyetinden, şerefinden; bazen de servetinden, rahatından eder.

Kurulmuş şöhretlere saldıran donkişotlar, pazularından kuvvet fışkıran pehlivanlara meydan okuyan cılız ve sakat biçareler gibi gülünç olurlar.

Ve bütün bunların misallerine her zaman, her yerde rastlayabilirsiniz.

Niyetim bunları tahlil değil, bugüne kadar misalini görmediğim bir cesaret nevinden bahsetmekdir. Ben, bu cesarete gülmek mi, ağlamak mı lâzım geldiğini kesdiremedim!.. Bakalım siz tayin edebilecek misiniz?

***

Kadınların, erkeklere nisbeten az cesur oldukları söylenir. Tarihler karıştırılse, bunun doğruluğunu belirten birçok misaller de bulunabilir.

Hatta buna misaller bulmak için tozlu tarih yapraklarını karıştırmak zahmetini ihtiyara da lüzûm yoktur.

Meselâ: kadınların yaşlarını söylemek cesaretini gösteremedikleri malûmdur.

Meselâ: kadınların, çirkin taraflarını boyayla, kumaşla, makiyajla örtmeden sokağa çıkmak cesaretini gösteremedikleri meçhul değildir.

Fakat geçenlerde plâjlarda yapdığım bir gezinti beni, bütün bu umumî kanaatleri yalan çıkaran bazı sahnelere şahit etti.

Plâjların bir nevi vücut ve tuvalet sergisi haline geldiğini bilmeyenler, ancak plâjlara adım atmamış olanlardır.

Bir sergi, bir müsabaka meydanıdır da. Orada eserlerini teşhir edenler, eserlerinin değerini iddia edenlerdir.

Bu itibarla plâj larda vücutlarını teşhir edenler, vücutlarını teşhire lâyık bulanlardır. Fakat ben, bu yıl plâjlarda hazreti Havvaya dönenler arasında, gudubetlikte masalların dev analarını gölgede bırakan mahlûklar gördüm.

Islak para keselerine dönmüş göğüsleri, iri göbeklerinin üzerine yayılmış; ve suratları sam vurmuş Akçe armutlarına benzemiş kadınların, çırçıplak olup ta japonez şemsiyelerle kırıta kırıta piyasaya çıkmalarına ne buyurulur?

Yarım Ayın bu sayısının kapağında resmini gördüğünüz genç kızların arasında onlar, gül bahçesinde bitmiş dikenleri andırıyorlar.

Ve onlar, korse ile, elbise ile, boya ile, makiyaj ile sayısız ayıpları örtülemiyecek kadar harap olmuş hüviyetlerini, güzellik pazarında müzayedeye çıkarıyorlar.

Bence, az evvel birçok nevilerini saydığım korkusuzlukların hiçbirisi, b yaman cesaret kadar çılgınca olamaz.

Ben, yaşları ilerlemiş kadınlar duydu ki, uzun senelerini beraber geçirdikle kocalarının önünde - ışıkların ihanetine ma olmadan - sutyenlerini, kombinezonları değil, esvaplarını bile çıkaramamışlardır.

Acaba yaşlı ve çirkin kadınlar, b cesareti, genç hemcinslerinden intika almak için; erkekleri plâjlardan kaçırma maksadile mi gösteriyorlar?

Yoksa genç kadınlar, analarını v büyük ablalarını, kendi cazibelerinin ku vetini arttıracak bir mukayese vasta olarak mı, piyasaya çıkarıyorlar?

Kim bilir?

Eğer fazla merak ediyorsanız, ve de cesine cesaretiniz varsa, bu sualleri cesareti gösteren hatunlardan sorun!

Fakat size tavsiyem olsun; bunu y parken, hiç olmazsa japonez şemsiyeleri bir köşeye bırakacakları sırayı kollayın!

Genler (Gaines)

Kemerler..

GEN : dantelâlı sutyenle beraber olan ve son zamalarda çok rağbet bulan en son moda korsedir.

Asrî kadın, bütün arzularında olduğu gibi korse giymek hususunda da şahsiyeti arar.

Roussel müessesesi ; tabiî güzelliği yükseltmek hususundaki gayrı kabili taklit san'atı itibarile size cazip ve mütenasip bir endam verecektir.

6 numerolu katalogdan bir adet meccanen göndermemize müsaade ediniz.

J. Roussel Paris

166, Boulevard Haussmann

İSTANBUL

Beyoğlu Tünel Meydanı No. 12

İstiklâl Caddesi No. 385

ONDÜLASYON PERMANENT...

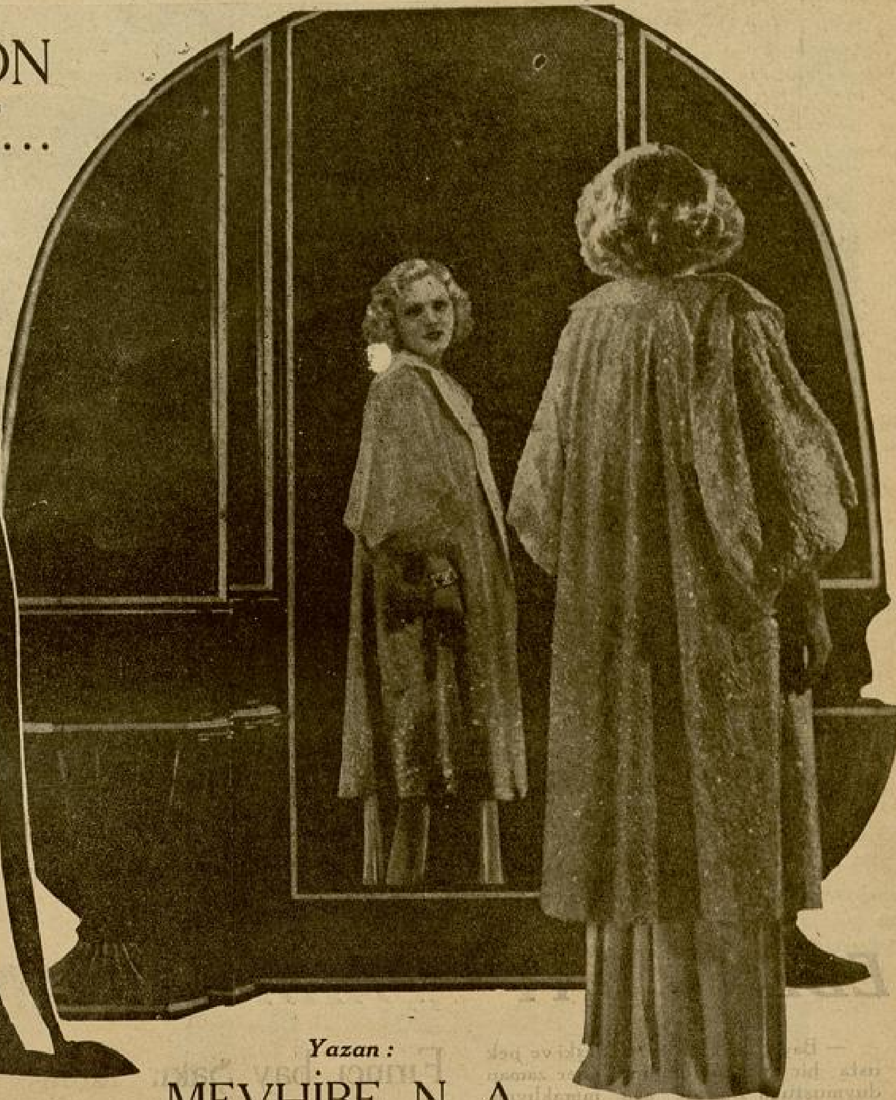

Yazan :

MEVHİBE N. A.

Bayanlarımızın tuvaletleri arasında saç tuvaleti çok önemli bir yer tutar. Güzel taranmış ve düzeltilmiş bir saçın, başa nasıl bir zarafet, nasıl bir çekicilik verdiğini hep biliriz. Jilet makinelerinin bulunması, ve baylarımız arasında taammüm etmesi, berberlerin kazançlarına büyük bir darbe olmuştu. Hatta bir ara berberlik san'ati büyük bir sıkıntı da geçirdi. "Kul sıkılmadan Hızır yetişmez,, derler. İşte berberler de böyle sıkışınca Hızırı bulup yakaladılar. Açıkgözün biri ortaya bir kadın tuvalet modası attı. Tez günde bu iş aldı yürüdü. Baylardan boş kalan berber koltuklarına genç, yaşlı milyonlarca bayan üşüştü...

Şimdi tanınmış berberler erkeklere başçevirmez oldular. Ne diye başçevirsinler! Abus bir erkeğin sert sakalını kazımak için sarfettikleri zamana ve aldıkları paraya karşı; güzel ve şen bir bayanın nazik saçlarını tuvalet ediyorlar; hem de bol bol para alıyorlar Bu işleri yaparken hem gönülleri gözleri açılıyor; ve hem de keseleri şişiyor!...

İnsanın yedikce iştahası çoğaldıgı gibi; tecimenin kazandıkça kazanmak hırsı artar. Berberler, bayanlarımızdan bolca bir kazanç yolu bulunduktan sonra, bunu nasıl arttırabiliriz diye düşündüler.

Düşündüler ve pek çabuk bunun da yolunu buldular: (Ondülasyon Permenant = altı aylık ondüle) yi ortaya attılar.

İlk zamanlar 20, 30 liraya yapılan bu altı aylık ondülasyonlar, birçok berberleri apartıman sahibi etti. Şimdi aralarında rekabet başladı. Böyle olmakla beraber gene her bir tuvalet için 6 - 8 lira para almakdadırlar. Fakat bu altı aylık ondülasyon yüzünden bütün saçlarını kurban veren bayanların sayısı çogalmağa başlayınca, bu sistem aleyhinde birçok yazılar, birçok dedikodular başladı. Hatta bazı yerlerde uraylar (belediye) işe müdahaleye mecbur oldular. Simdi bizim Ankara urayı meseleyi şu bakımlardan kontrol etmektedir:

Bir taraftan ondülasyon makinelerile yapılan saçlar muayene edilmekte, bir yandan da dükkânlardaki sabit tesisat tetkik olunmaktadır. Bundan başka, ondüle yapan berberler de ayrıca bir ehliyetname imtihanına tabi tutulacaktır.

Alınan tedbirler arasında, bu makinelerin azamî 38 volt üzerinden çalıştırılması da vardır.

Asıl tehlike, ibodi denilen ve üzerine kıvrılacak saçın sarıldığı kısımdadır. Bu ibodiler için yalnız bir tip kabul olunacak, diğerlerinin kullanılması yasak edilecektir.

Ankara şarbaylığı, bu hususta ne gibi tedbirler aldıklarını Paris, Viyana gibi büyük şehirlerin uraylarından sormuştur.

Buna karşı bizim İstanbul urayı derin bir uykudadır. Halk soyuluyor.. kafalar kel oluyor, kime ne gerek!...

Uraylar çare araya dursunlar; tuvalet düşkünü bayanlarımız hiç bildiklerinden şaşmıyacaklar; ve günü gününe permenantlarını yapmakta devam edeceklerdir.

Aile içinde en masraflı bir elaman ve en büyük bir yük olan biz bayanlar, zavallı kocalarımızın keselerini boşaltmak için, bakalım bundan sonra daha ne gibi masraf yolları bulacağız?..

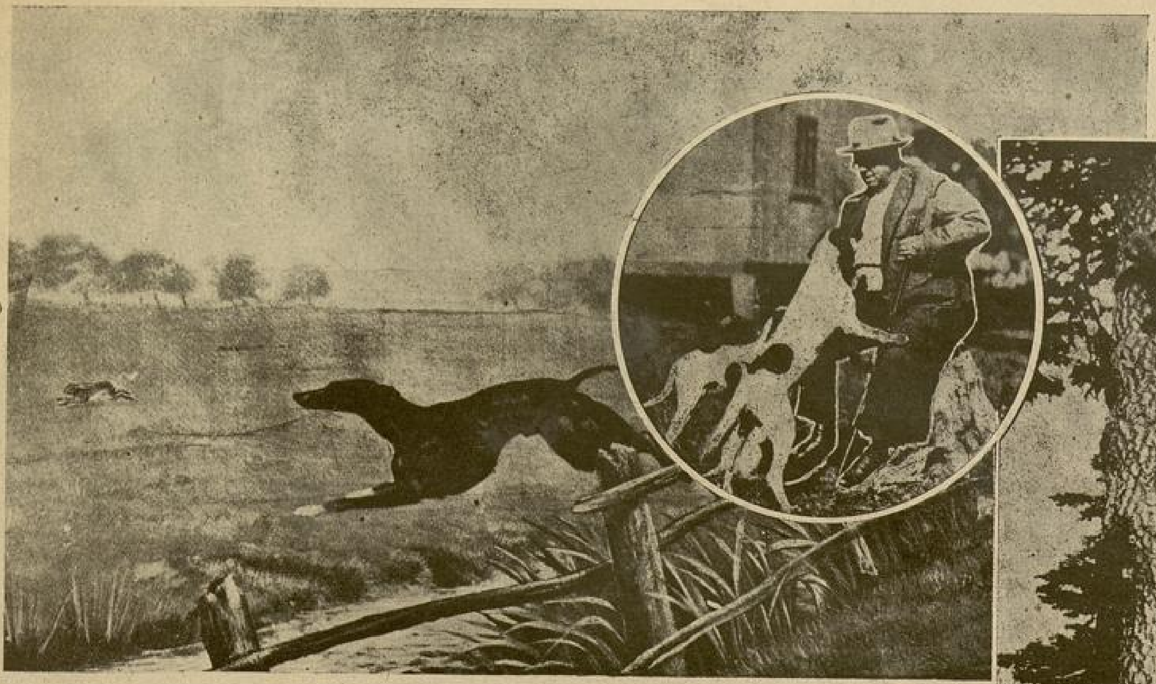

KIRK YILDAN BERİ AVCILIK EDEN BAY ŞAKİRİN ANLATTIKLA

Fırıncı bay Şakir tanınmış 40 yıllık bir avcıdır. Şimdiye kadar 22 ayı, 100 den fazla yabani domuz, 15 karaca; 7 tane kurt; 27 tilki; iki yüz küsür tavşan; binlerce yabani ördek, çulluk, sülün, bıldırcın.. vurmuştur.

Yazan: ***Avcı FUAT ALİ***

— Bay Şakir!.. Sizin pek eski ve pek usta bir avcı olduğunuzu her zaman duymuştum. Ben de ava meraklıyım. Fakat bir türlü bir fırsat bularak sizin heyecanlarla dolu av hikâyelerinizi öğrenememiştim. (Yarım Ay) dergisi benden av hatıralarımı sorunca, kendilerine:

"Benim av hikâyelerim derginize geçecek kadar canlı ve mühim değildir. Bu hususda avcıların piri sayılan biri vardır. Asıl onun serüvenini öğreniniz ve gazetenize yazınız,, dedim; ve sizden bahsettim.

Onlar: "El'ihsanü bittamam,, diyerek bu işi bana yüklediler. Bu gün sizi hem Yarım Ay ve hem de kendi namıma ziyaret ediyorum. Şizden avcılık hayatınızın heyecanlı bir kaç safhasını öğrenmek isteyorum.

Sevimli ihtiyarın yüzünü bir sevinç halesi kapladı. Hayli güldü. Sonra birdenbire kaşları iyice çatıldı. Bütün o eski günlerin heyecanlarını tekrar yaşıyormuş gibi coştu ;

— Beni hatırladığınız için teşekkür ederim. Ben eski bir av meraklısıyım o kadar; fakat dergilere geçecek kadar değil.. Mademki zahmet edip geldiniz, o halde size bazı hatıralarımı anlatayım.

— Teşekkür ederim Bay Şakir. Müsaade ederseniz önce ben sorayım :

Kaç sene avcılık yaptınız?.. B kadar hangi hayvanları avladın bunlardan aşağı yukarı kaç ta dunuz?..

— Ben Anadolunun Bolu İstanbula geleli tam elli iki yıl Şimdi altmış üç yaşında olduğu demek ki 11 yaşımda gelmişim yerde dayımın börekçi fırını var de oraya çırak olmuşdum. Dayım arkadaşlarıyla sık sık Belgrad larına, Çekmece gölüne, Polon civarlarına ava giderdi.

Ben de hergün fırında bu be av konuşmalarını duyar ve "bir parça büyüsem de ben de a sem„ derdim. Aradan uzun geçdi, kocaman bir delikanlı Birgün bu dileğimi dayıma açdı beraber almağa söz verdi. İşte bugün kırk yıldır bir düzüye a mekteyim.

Deniz avından başka her tür avına gittim. Ben bugüne kadar

22 ayı, 100 den fazla yabani 15 karaca; 7 tane kurt; 27 tilki

tavşan; binlerce yabani ördek, çulluk, sülün, bıldırcın... vurmuşumdur.

Bu söylediklerini tevsik etmek istiyormuş gibi Bay Şakir beni büyük bir odaya götürdü. Burada duvara asılı Karaca başları; yere serilmiş Ayı, Tilki, Kurt postları ile içleri doldurulmuş birçok kuş vücudları bir sergi halinde duruyordu.

Bunlar hakkında bazı izahat verdikten sonra yine eski yerimize döndük. Ben, ikram ettiği sigara ve kahveyi içerken o gülerek sözüne devam etti:

— Her hayvanın Av mevsimi ayrıdır. Ben bu mevsimleri hiç kaçırmam, kırk küsür senedenderi muntazaman ava çıkmaktayım.

Bazan birkaç arkadaş beraber gideriz; çok defa haftalarca yalnız başıma dağlarda, tepelerde, dere ve göl boylarında dolaştığım vakidir. Her hayvanın, her kuşun kendisine mahsus halleri, sezişleri, müdafaa sistemleri vardır. Size ben, avcılığın en mühim bir kısmı olan ayı avlarından, bahsedeceğim.

Birçok usta avcılar fazla heyecan duymak için Hindistana, Afrikaya gidip aslan, kaplan, gergedan avlarlar. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse bunlar okadar tehlekeli avlar değillerdir. Çünkü o vahşi hayvanların bir çoğu ya bir agaç üstüne çıkılarak, yahud da fil üzerine binilerek avlanırlar. Ayı avı aslan, kaplan avından daha çok müşkül ve daha heyecanlıdır.

Avrupada tehlikeli ayı avları, bilhassa Karpatlarda, Finlandiyada, Polonyada, İspanyada, Fransada, İtalyada ve Rusyada yapılır. Oralarda yaşayan ayıların içinde ağırlığı 400 kiloyu geçenler vardır.

Ayı ağır ağır yürümesine ve beceriksiz görünmesine rağmen çok çeviktir. İstediği zaman çok iyi koşar, pek iyi yüzer. İki ayağı üzerinde dimdik yürür ve bir kedi gibi kolayca ağaca tırmanır. Size verdiğim bu fotoğrafı, Bolu ormanlarında bir Ayı avı esnasında, Düzceli Bay Kemaleddin çekmişti. Burada iki yavru ayının ağaca nasıl tırmandıkları açık açık görünüyor. Ayının dişleri müthiştir. Fakat asıl el gibi kullandığı ön ayakları çok tehlikelidir. Acemi, yahut talihsiz avcılar onların kucağına düştü mü halleri berbaddır. Adalesi gayet kuvvetli, ve uçları keskin tırnaklarla silâhlı bu ayakların kuvvetine hiçbir canlı mahlûk karşı gelemez. Tek elinin darbesi aşağı yukarı 200 kilo ağırlığındadır. İnsanı bir vuruşta karpuz gibi ezer, daha kuvvetli vurursa ikiye biçer.

Aleyhinde birçok şeyler söylenmiş olmasına rağmen, itiraf etmek lâzımdır ki ayı hakikatte sakin ve barışı sever bir hayvandır. İnsana fenalık etmek istemez. Tesadüfen rastgeldiği kimselere kat'iyyen hücum etmez. Fakat avlanacağını hissettiği dakikada sade kendisini müdafaa etmekle kalmaz, intikam almak ta ister. Hele yavrulamış dişi ayılar yavrularını kurtarmak için ölünceye kadar mücadele ederler.

Birgün Uludağın zervesini aşmış, arka taraflarında sık bir ormana girmiştik. Bir ara kulağımıza birçok karışık ve boğuk sesler geldi. Hepimiz nefeslerimizi bile keserek büyük bir ihtiyatla ilerlemeğe başladık.

Ağaçların bir parça seyrekleştiği bir yerde anne Ayı yere yatmış yavrularını emziriyordu. Bu manzaralar pek az avcıya hayatında ancak bir defa nasib olabilirdi. Yanımızda Alman Okulu öğretmenlerinden Her Kravs da vardı. Derhal enstantane olarak bir fotoğrafını çekti. Ayının canı pektir. Birçok yara almasına rağmen kuvvetinden pekçok şey kaybetmez. Akciğerlerinde, karaciğerinde, barsaklarında açılan yaralardan pek müteessir olmaz. Yalnız kurşunu kafasına yerse o zaman derbal düşer.

Ayıda beş duygunun hepsi kuvvetlidir. Pek uzaklardan en hafif gürültüleri duyar. Yapılan tecrübelerde ayının 100 metro uzakta kırılan bir dalın çatırdısını duyduğu pek güzel meydana çıkmıştır.

Genç ayılar ilk kar düşmeğe başladığı zaman inlere çekildikleri için yol üzerinde ayak iz'eri kalır. Halbuki ihtiyar ayılar kar düşeceğini hissettikleri zaman hemen inlerine koşarlar, ve bu suretle kar üstünde izlerini bırakmamış olurlar.

Bütün kışı yemeden, içmeden derin bir uyku içinde geçiren, ayıdan başka dört ayaklı hayvan yoktur. Arasıra bir taraftan bir tarafa dönmekle beraber, mütemadiyen uyur ve bu hale rağmen bütün hislerine ve kuvvetlerine hâkimdirler.

Ayıların inleri üç türlüdür: Ağaç kovukları, toprakta kendileri tarafından kazılmış yerler ve dökülmüş ağaç yapraklarının dallarının arasında husule gelmiş sığınacak boşluklar.

Bazı yerlerde profesyonel avcılar, bu üç çeşit inlere sığınmış ayıların izlerini bularak, amatör avcılara bunları para mukabili gösterirler. Onlar da bir ayı derisinin kıymetinden çok daha az olan bu parayı seve seve verirler.

İlk karlar düşmeğe başladığı vakit ayı avlamağa kalkışmak doğru değildir. Çünkü henüz derin uykusuna dalmamıs olduğu için kolayca kaçabilir. Fakat kar düştükten yirmi, yirmi beş gün sonraki zaman tam münasibdir.

İhtiyar ayılar muhtelif gürültülerle inlerinden kolaylıkla çıkarılabilir. Fakat genç ayıları dışarı çıkarmak oldukça müşküldür. Dışarı çıkdıkları zaman kaçmamaları için tertibat alınır ve 5 - 10 metrodan vurulur. Fakat bazı avcıların 50 metro kadar uzaktan da ayı vurdukları vardır. Bununla beraber ayı avının en tatlısı ve en heyecanlısı yaralı olarak kaçan ayıyı kovalamaktır.

Ayıların ençok avlandıkları yer Rusyadır. Burada, kırkıncı ayının avlanmasının çok uğursuz olduğu hakkında derin bir itikat mevcuddur. Güya kırkıncı avda avcı muhakkak o hayvanın pençeleri arasına düşer ve ölürmüş.

Vahşî hayvanlar içinde insana en çabuk alışanlardan biri de ayıdır. Yalnız bunun için çok küçükken ele geçirilmiş olması lâzımdır. Ehlî ayı ne insana, ne de diğer ehlî hayvanlara bir

(Arkası 31 inci sayfada)

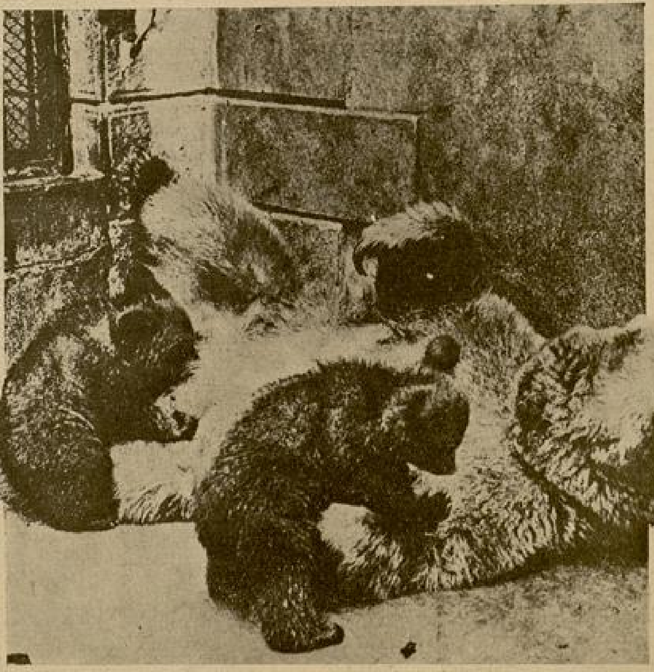

Ayı insana çabuk alışan bir vahşî hayvandır.

BİR EL İSKAMBİL

Yazan : VEC
AHM

Lâmia, durun dedi, size başımdan geçmiş bir hikâye anlatayım:

Yok ben güzelmişim.. dudaklarım olgun yaz meyvası gibi tatlı.. gözlerim yaz gece gibi ılık, ellerim buğulu bir salkım üzüm taze; tenim ütülü bir patiska gibi beyaz kırışıksızmış...

Yeryüzünde her şeye katlanılır, her şeye başeğilir. Ama sırnaşıklığa asla!

O günü, o kar kıyamette, yengem bana gelmiş, beni evine götürmüştü. İstediğim gibi eğlenebilmem için her şeyi hazırladığını söylüyordu.

Günlerden bir pazardı galiba. Eh, perşembeye kadar hiçbir işim yoktu. Yengem yolda hep bana büyük bir sürpriz yapacağından bahsediyor; evde, yıllardır görmediğim birile karşılaşacağımı söylüyordu. Hani ben de iyice meraklanmıştım. Benim için komşu kızlarını da çağıracak mısın?.. diyordum. O, durmadan bana hazırladığı sürprizi ileri sürüyor, bak göreceksin! O sana kimsecikleri aratmıyacak! diyordu.

Güle oynıya kapıdan içeri girdik; bön bön etrafıma bakındım. Ama hizmetçi kızdan başka kimsecikleri göremiyordum.

Rahat, geniş koltuklara kurulmuştuk. Kahvelerimizi içtik. Karşılıklı konuşuyorduk. Yalvarmağa başlamıştım:

— Allah aşkına söyle yenge, diyordum, kimdir bu bana başkalarını aratmıyacak olan? Kapının arkasında mı? Yoksa onu bir dolaba mı sakladın? genç mi? yaşlı mı? kadın mı? erkek mi?.

O bu sözlerime hiç kulak asmadan gülüyor:

— Hele bekle görürsün!.. diyordu.

Dereden tepeden konuşuyorduk. Yengem benim kalbimi yoklamağa, birini sevip sevmediğimi anlamağa çalışıyordu. Nihayet baklâyı ağzından çıkardı:

— Seni, şimdi göstereceğim gence nişanlamak istiyorum; dedi.

Sonra sözünü bitirmeden kalktı. Aklına birşey gelmiş gibi hızla kapıya koştu. Tekrar içeri geldi. Birine:«buyurun!» diye sesleniyordu. Kapıya doğru başımı çevirdim. Dona kalmıştım. Bu, yengemin sana kimseyi aratmıyacak dediği adam Namık değil mi imiş.?!... Yüzüm fena halde asılmıştı. Neye uğradığımı bilememiştim. Şeytan: «hemen kalk, geldiğin yolları tekrar yürü! evine dön!» dedi. Namık hoşnutsuzluğumu anlamıştı. Yengem - hiç benim telâşımın farkında olmamış, Namığın bozgunluktan renkten renge giren yüzünü görmemiş gibi - pişkin bir eda ile:

— E, nasıl sürprizimi beğendin mi?.. dedi. O anda ne olduğumu bilemezsiniz! Ne diyebilirdim. Namık tamam üç yıl benim peşimde gezmişti de, yine dönüp ona bakmamıştım.

Sevmek şöyle dursun, ondan nefret ediyordum. Aman ne ahmak, ne beceriksiz şeydi.

— Şey... diye kekeledim. Ben hiç evlenmiyeceğim de...

Yengem söylediklerimi hiç duymamış gibi kapıyı çekti, gitti. Saatlerce gelmedi. «Haydi siz bir el isk oynayın, ben şimdi gelirim» de Aman Namığı görmeyin! sü püklüm otururken birdenbire d O ne dil döküştü? o ne ko mandı yarabbi!.. Bir aralık üzerime bile atacak oldu.

Adam akıllı kızmıştım. Onu b affedecek gibi değildim. Yengem ğeninin bu şımarıklığını bilmiyord beni niçin bu havada gece ya çağırmıştı?!..

Yok ben çok güzelmişim, du rım olgun bir yaz meyvası gibi gözlerim yaz geceleri gibi ılık, el buğulu bir salkım üzüm gibi taze, t ütülü bir patiska gibi beyaz ve şıksızmış. O bu meyvaları yemek ılık yaz gecesine baka baka uy istermiş. Ben ona hiç ses çıkarma lıymışım. Yarın Parise gidecekmiş bu gece, uykumu bırakıp onunla el iskambil oynamalı. Sonra da bedersem nişanlanmalı, kazanırsam mem ne etmeli imişim.. Artık sırn lığını azıttıkça azıtmıştı. Kendimi madım. Yukarı çıktım. Yen

— Beni niye bu eve çağırdınız? bağırdım. Elini bile öpmeğe lüzum meden sokağa fırladım. O:

— Bu havada sokağa çıkılır mı? geçir de öyle git! Hem yarın Na

arise yolcu! diyordu. Ama ben iyice
zmıştım.

— Lânet olsun! dedim, bir daha zinle de, sizin yeğeninizle de Allah ni bir gece ayni çatı altında yatır-asın!.

* * *

Dışarıda alabildiğine tipi şeklinde ır yağıyordu. Koca caddede tek insan ok. Karaca Ahmed servilerinin tleri kalın beyaz bir pelerin gibi ırla örtülü. Ben şimdi Üsküdarın ı mahallesinden ta Kadıköyüne asıl gidecektim. Ne tramvay, ne öbüs, ne araba, hiç birşey işlemi-ordu. Tipi, ufak ufak cam kırıkları bi yüzümü fiskeleyor, acıtıyordu. Yü-imde gözümde, ensemde pençe pençe ır yığınları buzlaşmıştı. Kulaklarım ber gibi kıpkırmızı, bir karış önümü le göremiyordum. Yarım saatlik yolu, saattir yürüye yürüye bitirememiş-m.

Bir aralık arkamdan boğuk bir kadın esi duydum. Bu, hiç bilmediğim, bur-u, gözü kar içinde, başörtülü, eski antolu bir kadındı. Yalnız sesini tanır ibi oluyordum.

Yanıma yaklaştı:

— Bari biribirimize yardım edelim vrum!.. diye kolumdan tuttu. Biribiri-ize tutuna tutuna yürüdük. Ne o ana bir söz söyliyebiliyordu, ne ben na. Artık evime de gelmiştim. Kadın yaklarıma kapandı.. kimsesizmiş. Kapı-ndan atılmışmış. Bu gececik onu vimde misafir etmeli imişim.

Nasılsa acıdım ona. Evime aldım nu; Ayşe kızı çağırdım. Bu zavallıya linden gelen yardımı yapmasını, üstünü aşını değiştirmesini, onu kendi odasına lmasını söyledim. Bitişik odadan dinli-ordum. Kadın: «ille ben birşey istemem, eğişmeden mangalda üstümü başımı uruturum » diye yalvarıyordu. Artık ece de olmuştu. Ona yatak yorgan azırlattım. Ben de odama çekildim. radan nekadar geçti bilmiyorum. Uy-u arasında yavaş yavaş, ürkek parmak-ırla kapımın çalındığını duydum. Önce Ayşe zannetmiştim.

— Kız ne var? dedim. Gözlerimi ğuştura oğuştura yatağımdan kalktım. Arkama birşey almağa bile lüzum örmeden kapıya gittim. Açtım, bir de e göreyim?.. Bizim misafir bayan eğil mi? O, hiç istifini bozmadan çeri girdi. Kapıyı kilitledi. Ben çırıl-plak, göğsüm bacaklarım meydanda, ne iyeceğini, ne yapacağını bekliyordum. O, büyük bir soğukkanlılıkla yüzün-eki başörtüyü, sırtındaki mantoyu ıkardı. Yüzünün boyalarını sildi. Bir de ne göreyim? karşıma böyle gece yarısı dikiliveren Namık değil mi?

Korkunç bir çığlık koparmışım. Kendime geldiğim zaman, onu ayakla-rımın dibinde, beni ayıltmağa çalışırken buldum.

— Ne yapayım?.. diyordu. Yarın gideceğim. Bu gece seni nişanlanmağa razı edemezsem ölürüm. Ne olur, kalk ta bir el iskambil oynayalım.

Cahit Uçuk Kimdir?...

— Başı 11 inci sayfada —

Onun bu son cümlesi üzerine ben sözü başka bir meceraya akıtarak, Cahit Uçuğa yazı yazmakla geçen saatlerin-den artan vakitlerini nelerle doldur-duğunu sordum.

Bayan Cahide, hiç düşünmeden:

— Ben çok okur ve çok yazarım. Daha pek gencim. Şimdi yazdıklarım hep birer kalem denemeleridir.

Okuduğum bu eserler, yarın yazaca-ğım yazılarda tesirlerini her halde gösterirler sanırım. Bu okuma ve yazma saatlerinden sonra boş zamanlarımda mükemmel şapka yaparım, dikiş dikerim, pasta yaparım; dedi.. Hele çoçuklar benim pastalarıma bayılırlar.

Vakit gecikmişti. Dışarda tozpembe bir akşam, gitgide koyulaşıyor, günün son sesleri uzaklaşıyorlardı.. Genç ya-zıcıyı fazla rahatsız etmek doğru olmaz-dı. Bunun için en son bir sualimi daha sorarak ayrılmağa hazırlandım:

— Siz, kadının bugünkü cemiyet içinde mevkiini nasıl izah edersiniz?..

Galiba onun, en önem verdiği bir tarafa dokunmuştum. Derhal heyecan-landı, gözleri yıldızlandı, ve sesi o kadar ahenlendi ki, loş odaya bir yaz yağmuru halinde dökülüyordu:

— Kadın, dedi.. her şeyden önce anadır. Fakat, hayat kavgasında, eğer ona erkeğe verilen haklar verilmezse, hürriyeti tamamen temin edilmiş sayıl-maz. Bunun içindir ki, büyük Türk devrimi Türk kadınını veracağı en yük-sek neticeye ulaştırmıştır. Yalnız acı olmakla beraber yine söyliyeceğim, bir-çok erkeklerimiz bu yenileşmeyi tama-men kavrıyamamışlardır.

Ayrılırken Bayan Cahideye yaşını da sormak istedim. Fakat bir erkek gibi düşünmesine, bir erkek gibi çalış-masına rağmen, karşımdakinin ne de olsa çok genç bir kız olduğunu düşü-nerek bu sualden vazgeçtim

DİNARLI MEHMED *PEHLİVANLA BAŞBAŞA*

Yazan :

NİYAZİ ACUN

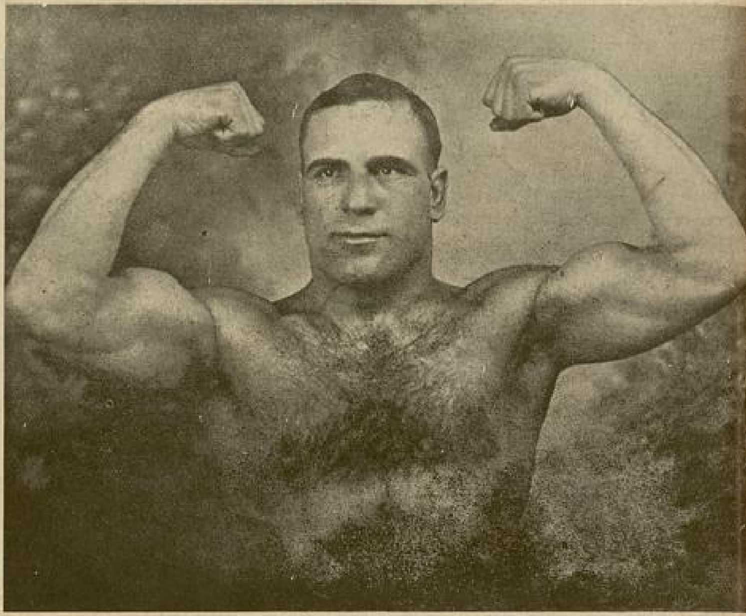

Dinarlı Mehmet Pehlivan

Dinarlının geldiğini işidince, Mehmedin Amerika basınındaki (matbuatında) çıkan büyük büyük resimlerini, ve şampiyonluklarına ait sütun sütun yazıları hatırladım.

Ben basında okuduklarımı yazacak değilim. Dinarlının menkabelerini kendinden dinleyip yazmak istiyorum.

Onun konuklayacağını umduğum Sirkecideki otellerden birkaçına telefon ettim; tahminim gibi bu otellerden birinde buldum. İki saat sonra da Bursaya gidiyormuş.

*
* *

Otelin gazinosundan içeriye girdim. Gazinonun bir masası oldukça kalabalık.. Hem iri yarı insanlarla.. Olsa olsa bunlar pehlivanlardır diye yanlarına yaklaştım.

Lâcivert elbiseli, esmer, siyah saçları yeni taranmış, boylu bostlu yakışıklı bir genç anlatıyor; etrafı sükût kesilmiş herkes dinliyor...

İşte bu adam ünlü (meşhur) Dinarlı Mehmed pehlivandır.

Pehlivanın omuzuna bir Amerikan samimiyetile hafifçe vurarak:

— Hoş geldin!.. dedim.

Ve ne maksatla kendilerini görmeğe geldiğimi söyleyince beni, gayet konuk severce karşıladı ve:

— İyi vaktinde gelmişsiniz, bir saat sonra vapura gidiyordum, dedi.

*
* *

Deminki kalabalıktan ayrı bir masada konuşuyoruz.

Dinarlı:

— Yarım Ay, ayda iki defa mı çıkıyor? Hem ben burada yokken çıkmış olacak ki, ben, böyle bir mecmuanın ismini şimdi işitiyorum.

Mecmua hakkında izahat verdim ve sordum:

— Siz Amerikaya gideli nekadar oldu, ve nasıl gitmişdiniz?

— Amerikaya bundan iki sene evvel gittim.

Bir vakitler Zaro ağayı Amerikaya götüren adam geldi, beni buldu ve bana dedi ki :

— Zengin ve ünlü olmak ister misin?

— Kim zengin ve ünlü olmak istemez, dedim.

Senin mütenasip uzun boylu vücudün, kaşın, gözün ve güreşlerin tam Amerikalıların aradığı tiplerdir. Gel seninle Amerikaya gidelim, dedi.

Bu adamla anlaştım ve beraberce evvelâ Pariste bir iki güreş yaparak doğru Amerikaya gittik.

Dünyada Amerikalılar kadar tuhaf insanlar yoktur. Daha ben bu garip insanlar diyarına ayak basmadan, benim için eski kıyafetlerden bir elbise yaptırmışlar. Oraya varınca, bu elbiseleri giymemi, resim çektirmemi ve hep böyle dolaşmamı istediler.

Bunların isteklerini anlamıştım. Reklâm yapacaklardı.

— Bu elbiseleri katiyen giyemem. Biz medeniyete doğru giden bir ulusuz, bizim için geriye dönmek asla olamaz...

Bu sözüme beni oraya götüren komisyoncu kızdı.

Bu elbiseleri giymeden güreştirmezlermiş!.. varsın güreştirmesinler.

Ben para kazanacağım diye bu kıyafetle ulusumu fena tanıtamam.

Dediğimden vazgeçmeyince mecbur oldular isteklerimi kabul etmiye.

— Amerikada ilk güreşiniz, ve muvafakıyetleriniz hakkında bir parça malûm verir misiniz?

— İlk güreşim bir kovboy iledir.

Bu adam dev gibi birşey. Ben on yanında piliç gibi kaldım. Ağırlığı 1 kilo. Herkes benim mağlup olacağı söylüyordu. Maç başladı.

260 puvan ile kovboyu 4 dakika yere çarptım ve yendim. Beni kimse ta mıyordu.

1, 2, 3, ve dördüncü güreşlerim artık tanınmaya başladım.

Amerikalılar galip gelmek için öy berbat güreşiyorlar ki, buna bizde kav derler.

Tekme atmalar, yumruklar gırla gi yor. Ben ise gayet doğru güreşiyordu Hem böylelikle hasımlarımı yere çarpma halkı coşturuyor ve beni :

— Coneonclever Türk diye (ya müthiş Türk) centilmen Türk, zaten büt ecdadı da centilmence güreş yapar... Ya Koca Yusufun sülâlesi.... gibi sözle alkışlardılar.

Ringe çıkarken beni evvelâ kadınla sonra erkekler alkışlardı.

— Demek ki Koca Yusufu Amerik lılar hâlâ unutmamış?

— Evvelce babam gitmişti. On isminin nihayetine bir Yusuf, benim d ismimin nihayetine bir Yusuf bağladılar

— Cim Londos ile olan güreşiniz, ç heyecanlı olmuştur değil mi?

— Zannetmeyin. Amerikada çok r var. Cim Londos güreşirken bütün r lar maça geliyor. Bütün stadı onlar d duruyor.

Güreş heyeti bu sebebten Cim Lo dosun daima galip kalmasını istiyor.

Amerikalılar da Cim Londostan bıkmışlar. Cim Londosun boyu benden küçüktür. Yalnız bir mahareti var: balık gibi ele avuca sığmıyor.

Onun isminden çok para kazanan komisyoncular, onu bir tutuşta yere çarpacak kadar kuvvetli pehlivanları, onunla güreşecek pehlivana çıkarıyorlar. İşte ben, bu pehliyanların hepsini mükemmel yendim.

En son pehlivanı yenerken birdenbire lâmbalar patladı. Üzerime sıcak sıcak birşeyler düştü.

Halk:

— Yaşa Türk!.. Türk galip diye bağırıyordu.

Halkın bağrışması üzerine, mahsus patlatılan lâmbaların yerine yenisi takıldı, ve tekrar güreştik. Bu pehlivanı da güzelce yendim.

— Amerikalılar neden centilmen demişlerdi sana?

— Bir gün bir pehlivanla güreştim. Bu pehlivan senelerce şampiyonmuş. Ve benden yaşlı.

Ben onun yanında çocuk gibi idim. Bununla güreşimiz çok heyecanlı oluyordu, bu pehlivanı güzel bir biçimde yendim. Yendikten sonra onun elini öptüm. Bu hareketime pehlivan olsun, seyirciler olsun hepsi hayret ettiler.

Biz Medeniyete Doğru Yürüyen Bir Ulusuz. Bizim İçin Geriye Dönmek Asla Olamaz...

*

Bilhassa Sarı Saçlı, Mavi Gözlü Kızlara, Fotoğraflarıma imza Atmaktan Bıkmış Usanmıştım.

★

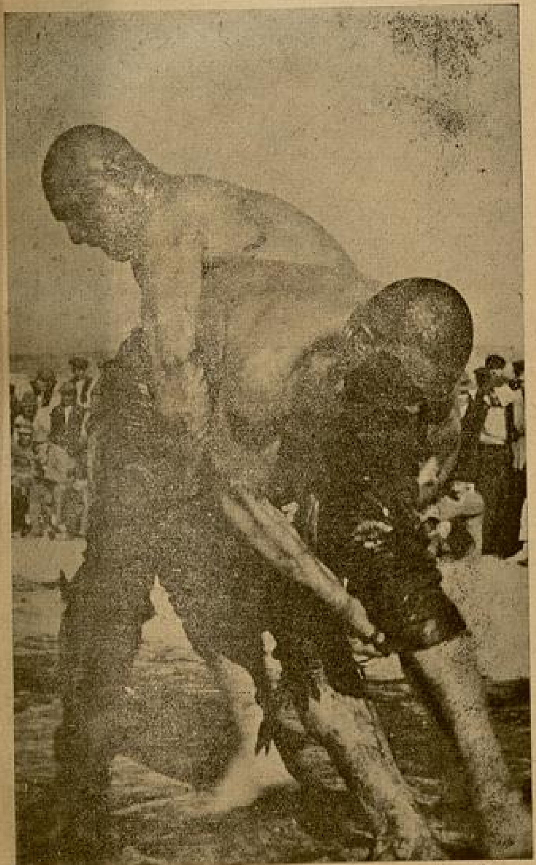

Bir Güreş sahnesi

Sordukları zaman cevap verdim:

— Bizde adet budur. Türkler büyüklerine saygı gösterirler. Ben bunu güreşte yendim.. Fakat ne de olsa, bu pehlivan benim büyüğümdür, ve ayni zamanda senelerce şampiyon kalmış ve kendine bir isim yapmıştır.

— Gazeteler senin için neler yazdı?

— Babam da orada çok iyi isim bırakmış. Evvelâ babamın hakkında yazıyorlar; sonra işte bu Mehmed de onun oğludur diye, benim maçlarıma ait yazıyorlardı.

— Amerikada ne kadar kaldınız?

— Tam iki sene. Bu iki sene bana tam iki bin sene gibi geldi.

— Neden?

— Vatanımı, anamı babamı öyle özledim ki.. Bir saniye gönlümden ve kafamdan çıkmıyorlardı. Eğer her gece güreş yapmasaydım, iki sene kabil değil duramazdım.

— En büyük esaslı maçlarınızda kaç galibiyet kazandınız?

— İki sene zarfında her güreşimde galibtim. 184 güreşim cihanca tanılmış ünlü pehlivanlarladır. Ve 184 ünde galib geldim. Yalnız bir tane beraberliğim var.

— Amerikalılara garip insanlar diyorsun. Bu garip insanların kadınlarından çok aşıkların var mıydı?

Bu sorguya hiç düşünmeden cevab verdi:

— Güreşe gelen kadınların hepsi. Hergün sabahtan akşama kadar fotoğraf imzaladığım halde arkası kesilmezdi mubareklerin. Güreşirken yorulmazdım da, imza atmaktan yorulurdum.

Artık tahammül edemedim, gazetelerle cevap verirdim.

Mektuplara, telefonlara hiç aldırış etmezdim.

Hep davet, hep davet. Yalnız otomobillerile gelenlerin davetlerini kabul ederdim.

Gitmezsen vahşî diyorlar. Vahşî dedirtmemek için gider birkaç lâf konuşur, kaçardım.

— Sinema kumpanyaları seni hiç davet ettiler mi?

— Ettiler, ben vakit bulup gidemedim; çünkü ben oraya artist olmaya gitmedim. Türkün kuvvetini göstermeğe gittim.

— Tekrar Amerikaya gidecek misin?

— Beni Amerikalılar bırakmıyorlardı, ben ellerinden: «vatanımı, anam babamı çok göreceğim geldi» diye zorla kurtulup geldim. Biletimi gidip gelme onlar aldılar.

— Demek tekrar gene gideceksiniz?

Niyetim var. O zaman birkaç filim de çevireceğim.

Dinarlı kolundaki gümüş saatine baktı ve:

— Vapur zamanı geliyor, Bursa gidiyorum dedi ve ilâve etti: Soy adım Savaştır.

Ankarada Atletizmde yeni rekorlar çıkaran A. G. Galip

Gençler, Çankaya ile yaptıkları seremoniden sonra alana çıkıyorlar.

Ankarada Spor

Gençler Birliği Şampiyon Oldu

Nihayet Ankara şampiyonunu tayin edecek maç geldi çattı. Bu seneki şampiyonluğun, hangi takıma nasip olacağı merakla bekleniyordu. Meraklılar erkenden Muhafız alanına koşuyordu. Takımlar göründü, önde Gençler ve onları takiben Çankaya alkışlar arasında alanda yer aldılar. Gençler en kuvvetli şeklile; Çankaya asker olan iki oyuncusunu oynatmıyor ve B. takımından takviye ederek şampiyona gibi bir maçta zayıf kadrosile oynuyordu. Yargıç Bay Sedadın idaresinde oyun saat 6,30 da başladı.

Güneşi arkalarına alan Gençler beş dakika Çankaya kalesini zorladı. Çankaya bu tazyikten kurtulmak için oyunu açmaya çalışıyor. İşte Çankayanın ilk akını Gençler kalesine oldukça tehlikeler geçirtti. Her iki taraf hücumlarına devam ediyor. Daha oyunun ilk dakikalarında Şampiyonanın verdiği heyecan ve asabiyet göze çarpıyor; adeta iki tarafta biribirlerile gol kaçırmakta yarış ediyorlar. Münürün şütü, Orhanın kalecile karşı karşıya kalması hep acele yüzünden kaçan fırsatlardır. Çankayaya korner neticesiz kaldı. Gençler Birliği müdafaası, Çankaya forvetlerini tutmakta zorluk çekiyor ve gittikçe açılan Çankaya sağdan bir akınla, Mustafanın bir ortalıyışını kaçırmayan Orhan kaleye aktı ve kale ağzında iki mudafii atlatarak topu sola aldı. Kalecinin zaviyeyi kapamış olmasına rağmen, baştan aşırarak topu Gençler kalesinin ağlarına taktı; ve alan bir an alkış seslerile inledi. Çankayanın güneş altında birinci bölümde bir gol çıkarışı ümitleri kuvvetlendirmişti. Bu goldan sonra Ali Rizanın şütünü, Çankayanın da ceza vuruşunu iki kaleci kurtardı. Birinci bölüm de böylece bitti.

*
* *

İkinci bölümde Gençleri, daha canla başla çalışıyor görüyoruz. Fakat takım halinde hiçbir taraf çalışmıyor, zevkli bir oyun gösteremiyorlar. Yapılan hucumlar şahsî oluyor. Çankayanın sol ve sağ açıkları bugün hiç te iyi oynayamıyorlar. Hücüm hattında en çok çalışan Orhandı. Zaman zaman Orhanın güzel akınları, açıkların ağır davranışlarından sönüp gidiyor. İkinci bölüm başlıyalı çok olmuştu. Gençlerin bir akını Çankaya kalesine kadar dayandı. Müdafaa bu akını kornere atmakla kurtardı. Niyazi korner atıyor. Selim sıkı bir şütle Gençlerin beraberlik golunu atıyor. Bu golden sonra her iki taraf daha canlı oynamaya başladı. Gençlerin birkaç fırsat kaçırdıklarını görüyoruz. Dakika 20: Cihadın bir plonjonu muhakkak bir sayının önüne geçti.

Son 15 dakikadayız. Çankayalılar tek kale oynayorlar. Mudafaadan Aptüş te Gençler kalesine şut çekiyor ve Gençler kalesini zorluyorlarsa da, ayaktan ayağa, kafadan kafaya dolaşan top bir türlü Gençler kalesini bulup girmiyor; ve netice değişmeden oyun 1 — 1 berabere bitiyor. Gençlerin bir puan fazlalığı kendilerini 1935 Ankara Şampiyonu çıkarıyor.

Atletizim

Geçen hafta yapılan Ankara Atletizim birinciliklerinde iyi dereceler alınmıştır. Birinciliği Gençler Birliği, ikinciliği Ankara Gücü ve üçüncülüğü de Altın Ordu almışlardır.

Ankara Y. Ziya

Kaçtılar!..

Geçen hafta İstanbul Denizcilik heyeti birinci teşvik musabakalarını Yenikapı sahillerinde yaptı.. Geçen mevsim İstanbul kürek şampiyonasının muvafakiyetle başarıldığı Yenikapı sahilleri, kimin aklına geldi bilmiyorum; yavaş yavaş kürek yarışları için en makul bir yer olmağa başladı.. Evvelce, Beykoz, Bebek, ve Moda sularında yapılan kürek müsabakaları, kulüpler tarafından her defasında büyük itirazları mucib olurdu.

Galatasaray kendi suları olan Bebektan ayrılmak istemez, Beykoz idmanlarına pek uygun gelen Beykozdan uzaklaşmamak için çalışır, hülâsa Moda için de başka bir kulüpten taraftar olunca ok yaydan fırlardı. Galiba uzun araştırmalardan sonra bir defa da Kandilli ile Hisar arası tecrübe edildi ise de burada da biribiri aksine akan sular bu ümidi de anafora aldı götürdü... İşte bu hengâme ile, bilmem kaç tarafı su ile çevrilmiş olan İstanbulda bir kulübü memnun edecek müsait bir

SPO

Bu yılın A
kara şam
yonu: Genç
Birliği old

◆

Bu gidişle deniz yarı
larında müsabaka d
ğil, kanca kancay
muharebe edeceğiz

kıyı bulunmadığı sırada Yenikapı sa
leri ortaya çıktı.. Su sporlarile meş
olan her kulübe aşağı yukarı a
derecede uzak ve hiçbiri tarafın
orada idmana imkân olmayan Yenik
sahilleri, deniz çırpıntıları noktasın
da uzak ve sakin bir yer olarak k
edilmişti. Kristof Kolombun Amerik
keşfine benzeyen bu buluş, büyük
çük bütün kulüplerimiz tarafın
memnuniyetle karşılanmış; ve ge
sene orada yapılan kürek şampiyo
sında ne akıntı, ne herhangi bir va
run dalgası, ve ne de buna ben
bir takım ıvır zıvır sudan itiraz
meydan verilmemişti... Bu hadi
kendi hesaplarına bir kazanç sa
denizcilik heyeti, huyunu ve suy
öğrendiği Yenikapı sahillerinden
suretle istifadeyi düşünerek, şamp
nadan evvel yapacağı yarışların teş
müsabakalarını da orada yapmağı
sarladı...

Galatasarayda denizcilik kap
iken Beykoz sularını ekşi bir ço
kadar bozuk bulan Mecdi Hüssam,
teşvik müsabakalarında yarışların Ye
kapıda yapılmasında mahzur gör
olacak ki şimdi de Beykoz suları
letafetinden, yarışların orada büyük
intizam içinde yapılacağından ba
diyor.. İçinde yaşadığımız asrın ne g
cilvesidir ki daha iki üç sene ev
deniz yarışlarına hiç uygun olmı
Beykoz suları, tabiatın bir cilvesi ola
değişti mi nedir? Bugün oradan b
seden ağızların şarkıları, tuhaf değ
kulaklarımızı tırmalıyor...

Geçen haftaki yarışların yapıl
Yenikapıda, müsabakaların tam o
sında bir yangın kıvılcımı gibi biribir
sirayet eden kaçma hareketi, teşk
sahip olan bir kulübün spor hayatın
da verdiği ilk patlaktır.

Artık spor değil siyaset yapaca
bu gidişle deniz yarışlarında kork
müsabaka değil kanca kancaya Bar
ros Hayreddin gibi muharebe edilec
Şimdi sıra sakin deniz sularında.. Y
da diğer sahalarda büyük kaynaşma
hazır olalım...

Ömer Besim Koşal

Madeleine Vionnet

Muare (Albene' den) yapılmış (Stratosfer) adı verilen rob.
Saten (Rhodia) dan yapılmış (Joli-Joli) adı verilen rob.

Jean Patou

Güvercine Vurulan Kartal

— Başı 13 üncü sayfada —

rtal çatırdayan gök kapılarında kay-lmuş.

Saatler geçmiş.. Saatler, günlerin dam aynasında kırıtarak, salınarak y göstererek geçmişler.. Birden ayın saçağına bir güvercin konmuş. slamış ötmeğe.. Ses, gül fidanının nıymış.. Öyle güzel, öyle yürekten ylüyormuş. Kızın babası güverçini aktan kovmak için çok uğraşmış.. ma muvaffak olamamış. Kızın gözle-nden yaşlar boşanmış.. O da türkü yleyip güvercine mukabele etmek emiş. Bu güzeller güzeli kızın yalnız si çok fenaymış. Gözünden yaşlar ından ötürü boşanmış.. Birden gök-r yarılmış beyaz bir güvercin kanat rpa çarpa pencereye konmuş.. Gü-ercinin ayaklarına bir kâğıt bağlıymış.. ız hemen kuşun üstüne yürümüş. açmamiş kuş. Kız kâğıdı çözmüş. kumuş kâğıdı; "Sesinin güzel olma-nı istiyorsan, bu güvercinin acımadan ğsünü yar. Yüreğini çıkar. Kanlı nlı yut. Kız öyle yapmış.. Kuşun üreğini çıkarmış ve yüreği yutmus. undan sonra kızın sesi harikulâde üzel olmuş. Saçaktaki güvercin ve üzeller güzeli kız karşılıklı türkü söy-emişler.. Kız bir sabah saçaktaki gü-ercini yerinde bulamamış. Başlamış ğlamağa.. Gözünden yaşlar boşanmış.. ızın birden şekli değişmiş ve bir üvercin olmuş. Camdan fırlayarak çmuş, uçmuş..

Az gitmiş, uz gitmiş, dağ, uçurum çok gitmiş.. Deli poyrazlar esen bir dağ başına ulaşmış.. Bu dağ başında bir saray varmış. Saraya girmiş. Sarayda in cin yokmuş.. Yalnız ortada büyük bir havuz varmış.. Kenarında tavuslar kuyruklarını, kurumlu kurumlu yelpazeleyerek, salınarak yürüyorlarmış. Güvercin havuzun yanına inmiş.. Suya atlamış. Atlaması ile beraber eskisi gibi güzeller güzeli bir kız olması bir olmuş..

Havuzun kenarında dolaşan tavuslardan biri dile gelmiş:

— "Güzel kız!. demiş.. Burası peri oğlunun havuzudur. Biz bu havuzun bekçileriyiz. Biz burada hayatda yalnız bir kere gelecek güvercini bekleriz. O güvercin geldiği gün, biz sır vermemek için öldürüleceğiz. Sen bu havuzdan çıkdıktan sonra yine güvercin olacaksın.. Yedi dağ aşıp uçacaksın.. Yedinci dağla sekizinci dağ arasında yedi ırmak akar. Bu yedinci ırmağın kıyısına ineceksin.

Tavus bunu söyledikten sonra boynunu bükmüş.. Arkasından diğer tavusların kuyrukları toplanmış ve ölüvermişler hepsi. Kız havuz kenarına atlayınca yine güvercin olmuş. Ve tavusların acıklı ölümü için kanlı gözlerinde yaşlar toplanmış. Deli poyrazlar esen bu dağın esrarengiz sarayından çıkmış.. Uçmuş... uçmuş..

Birinci dağı aşarken güvercinler görmüş.. İkinci dağı aşarken tavuslara raslamış.. Üçüncü dağı aşarken yedi güneşi doğarken görmüş. Dördüncüde altın boynozlu kızıl vücutlu geyikleri.. Beşinci altıncıda da mercan gözlü gazalları görmüş..

Yedinci ile sekizinci arasında yedi ırmak akıyormuş.. Güvercin yedi ırmak akan bu vadiye inmiş.. Yedinci ırmağın başında durmuş.. Birden gökler çatırdamış. Bulutlar yarılmış.. Bütün gök kıp kızıl kesilmiş.. Alevlerin arasından bir kartal görünmüş.. Bir zamanlar göke çıkan kartalmış bu kartal. Karanlık iki geceye benzeyen kanadlarını çarpa çarpa, yedi ırmak akan vadinin yedinci ırmağının kıyısına inmiş. Güvercin de orada imiş tabiî.. Kartal hemen akan dereden yedi yudum su içmiş... Kartalın birden şekli değişmiş. Geniş omuzlu, güzeller güzeli bir delikanlı olmuş..

Güvercin de kartalın yapdığı gibi ırmakdan yedi yudum su içmiş... O da eskisinden daha güzel bir kız olmuş. Kızla, güzeller güzeli erkek sarmaş dolaş olurlarken, suyun yüzü dalgalanmış. Suyun yüzüne bir takım kıpkırmızı yazılar çıkmış!..

Ben, okuyucularımla beraber bu suya eğildiğimiz zaman, şu sözleri okumuşuz:

Onlar ermiş muradına...

AYRILMAYACAK YOL

— Başı 3 üncü sayfada —

— Yolumuz ne güzel değil mi?..

— Bütün beraber yürüyüşümüz böyle güzel olacak... inanıyorsun değil mi?

— . . . .

Kız başını biraz daha kaldırmıştı,.

***

.... Vapurun arkasındaki küçücük güvertede kanapeyi denize doğru çevirmişler, ayaklarını kenara dayamışlar, suları seyrediyorlardı.. Hisar dağlarının yeşilliklerini aşan güneş; son renklerini denize dökerek ağır ağır gidiyordu.. Kızın elinde kocaman bir fulya demeti, delikanlının yaka iliğinde bir tek fulya vardı.. Vapurun pervanesi, renkli suların üstüne geniş ağızlı bir fırça ile ak bir köpük yolu yapıyordu.. Konuşmuyorlardı., Kucağındaki çiçekleri, bütün gördüklerinin güzelliğini içer gibi kokluyor, sonra ışıklı gözlerini sevgilisine çevirerek bakıyordu.. Kızın yüzüne sürünen fulyaları delikanlı öpüyor, onun dudaklarının değdiği çiçekleri kız öpüyordu. Bu öpüşler dudakları biribirine değmeden ürpertiyor, sarıyordu onları..

— Sevgilim sana kötü bir söz diyeceğim..

Genç kızın gözlerinde bir korku dolaşdı:

— Kötü söz mü?

— Evet kötü bir söz ki, bizi bir zaman biribirimizi görmekten alıkoyacak.. Anlıyorsun değil mi sevgilim. Bir zaman görüşmiyeceğiz..

Gözlerindeki korku dağıldı.. Çiçeği dizlerine bırakarak;

— Anladım.... Buna mecbursun değil mi?..

Soruşu, inanmakla kendi cevabını veren bir ahenkle doluydu. Ellerini tuttu delikanlının:

— Korkmuyorum.. Dedi. O kadar içimdesin ki, seni görmesem bile yalnız kalmam sevgilim...

Sesinde dostluğun, inanışın, sevginin yumuşak sıcaklığı vardı.. Vapur kararan, kıyıları sırma ışıklarla dolan sularda, akşam rüzgârlarını ikiye bölerek gidiyordu. Yüreklerini dayar gibi baş başa verdiler..

— Ne güzel yolculuk...

— Bütün yollarımız böyle güzel olacak..

***

... Keskin bir içki kokusu ortalığı kaplamıştı.. Işıklı masanın üstü mezelerle dolu.. Kadınlı erkekli bir gurup içiyorlardı.. Delikanlı bunların içinde.. Konuşuyor, sesinde buzlar üstünde esen bir rüzgârın soğukluğu, gözlerinde uzak bakışlarına eklediği tadsız bir gülüş var. Yanına sokularak gözlerini diken kadına söylüyor:

— Boş yere hırçınlaşıyorsun.. S lerinden, kavgalarından bıktım Sus biraz.. Çileden çıkarma b Söyleyorum işte, değişen hiç b yok.. Seni aldatmadım..

Sesi son söylediğinin yalancı gibi.. Gözlerinin içinde, geçmiş gün yakın bir hatırası dolu.. Kadına bak fakat hırçın manalı, çirkin yü görmiyor; sevgilisinin sıcak güz kışları gözlerine geliyor.. Kulakl candan sesi doluyor:

— Korkmıyorum. O kadar içi sin ki, seni görmesem bile yalnı mam sevgilim..

Delikanlı içinde yaşadığı âle uzaklaşıyordu. Fakat verilmeyen leri zorla almak isteyen ahenkle bir ses onu uyandırdı:

— Gülüyor gibisin.. Gözle başka âlemleri gören bakışlar var düşünüyorsun?..

Onun çatık kaşları, aksi s tiksinmeler veriyordu içine.. On

ırlamak ve bir daha dönmemek düşüncelerile, kadının boynuna zincir gibi vurduğu zenginlik arasında kavgalar oluyor.. Düşünüyordu; eğer kaçarsa arasının ortaklığile yapdığı işler bozulacak:

— Hiç birşey düşünmüyorum. Sadece başım ağrıyor.

Kıskanan, içini şüphelerin demir tırnakları kazıyan kadını, bu boş ve kuru cevap kandırmadı:

— Yalan söylüyorsun.. Düşündüklerin var..

— Sus artık!. Düşüncelerime de karışma.. Bıktım artık, sus..

Günlerdenberi süren bütün didinmelerine, uğraşmalarına rağmen delikanlının gözlerinde bir uzaklık uçurumu görüyordu.. O zaman en son silâhını kullanmaya karar verdi.. Onu parasız bırakacaktı Onun işini bozacaktı..

... Masa başında herkes kendi âleminin içine dalmıştı. Boşalan şişelerin kafalara doldurduğu duman gözlerinin içini bulutlandırmıştı. Her ağızdan bir ses çıkıyor, kimse kimsenin söylediğini anlamıyordu. Delikanlı bu kalabalık içinde kendini yapayalnız buluyordu.. Kalktı:

— Yatacağım.. Başım ağrıyor.

Salıntılı bir yürüyüşle odasına giderken, kadın da arkasından davrandı. İçeri girdiler.. Delikanlı ağır bir sesle başladı:

— Seninle beraberim işte.. Daha ne istiyorsun.. Bu beraberlik doyurmuyor mu seni?..

Susdu. Gözlerinin önüne cıvıl cıvıl kaynaşan çocuklar gelmişti:

— Yarın komsiyon toplanacak. Mektep için alım satım var. Para lâzım; dedi..

Bu sözlere kadın bir pars gülüşile sırıttı. Her düşkün insanın yaptıgı gibi, karşısındakinin hafif tarafına okunu saplıyacaktı. Dümdüz bir sesle:

— Para yok..

Dedi.. Sözlerinin bırakdığı tesirleri anlamak için dikkatle bakıyordu. Delikanlı sakin ve umursuz omuzlarını silkdi:

— Senden bunu da bekleyebilirim.. Zevklerini düşünen, canı için yaşayan, yine kendi menfaati için bana dost ve işimi sever görünen bir kadınsın.. Dost görünüşünü ve paranı beni avlamak için kullandın,. Zayıf zamanlarımda ben de buna inanmıştım.. Mektep masraflarını üstüne aldığın vakıt ben, heyecanı bol, bilgisi çok, fakat fakir bir hocaydım. Bütün ülküm büyük bir mektebin başında olmak, okutmak, çalıştırmak, yetişdirmekti. Sen buna ulaşmak için paranı akıttın. Yolunu yoluma uydurmuş göründün.. İşi büyüttük.. Bugün öyle bir hale geldi ki, sen paranı, ben emeğimi çekersem, başladığım güzel iş yarım kalacak!...

Kadın sinsi sinsi duruyordu. Sonra:

— Eğer, dedi, eskisi gibi olursan.. O zaman

Sözünü tamamlıyamadı, sustu. Delikanlı dinlemiyor gibiydi. Kadın, onun okuttuğu çocukları, kurduğu düzeni, düşündüğünü sezmiş gibi tekrar söylendi:

— Eğer bana eskisi gibi olursan... Ben de susarım.. Yine para veririm sana...

— ....

— Para bol.. Zaten yok değil.. O mesele de kapanmışdır.

Sesinde bileyi taşından yeni çıkmış bir bıçak keskinliği vardı. Avını kıskıvrak bağlamıştı. O, zevkin pırıltıları gözlerinde yanan kadına baktı. Fakat onun yerine yüreğinin içindeki sevgili yüzü gördü...

* * *

... O geceden sonra bütün vakitlerini mektep ve ev arasında ikiye böldü. Yüreğinin sonsuz kinile çalışıyor, hırpalıyordu kendini... Zayıflamış, gözlerinin altı yorgunluk ve azapların verdiği koyu renk halka ile çevrilmişti.. İçinde ağrılar vardı. Girdiği imkânsızlık çitleri onu her dakika biraz daha sıkıştırıyor, biraz daha hırpalıyordu.. Sevgilisinin ışıklı yüzü gözlerinden gitmeyor: sesi gönlünde bütün yumuşaklığı, kadınlığı, iyiliğile titriyordu...

Ona bu yeni olanları söyleyemediği için, onu bir kere görüp anlatamadığı için yanıyordu... İmkânsızlıklar arzularını körükleyor, azabı alevlendikçe gözlerine bunun akişleri vuruyordu... Az çok dost diye tanıdığı kadın, maskesini düşürmüş, asıl suratını göstermişti... Parçalanan duyguları yüreğine cam kırıkları gibi batıyor, acı çekiyordu..

* * *

Mektep avlusu kaynaşıyordu,. Çocuklar yeni urbalarını giymişler. Sevinç çığlıkları ortalığı sarıyordu,. Delikanlı onlara bakarken yüreğini sıkan elin gevşediğini hissediyor; benliğini, duygularını, yüreğini.. en sonunda aşkını satarak aldığı para karşılığı, bu kadar küçüğün yüzünü güldürüyordu. Birden irkildi. Saçları kara büklümlerle, ateş gözlü bir küçük kız yanına gelmişti.. Sevgi dolu bakışlarla bakıyordu. Sesi sıcacık:

— Sizi kapıdan istiyorlarmış...

Dedi. Koşarak uzaklaştı.. Dört yanını saran çocukların çitlerini çözerek kapıya doğru ilerledi. Orada hiç tanımadığı bir adam vardı. Bir söz söylemeden elindeki mektubu uzattı. Hafif bir baş selâmı alarak çekildi. Üstü yazısız zarfı, içinden gelen bir ürperişle açtı. Gözlerine çarpan satırlar çılgına çevirdi onu.. Sevgilisinin yazısı idi...

— "Sevgilim hâlâ şaşıyorum ve sevinç içindeyim.. Sesin hâlâ kulaklarımda.. Seni o gün nasıl yalnız buldum.. Çocuklarının hazırladığı güzel şeylerin serildiği serginin açılma esnasında idi. Herkes dışarda.. Tesadüf bizi birleştirdi.. Ellerime sarılan ellerinin dostluğunu, ellerim hâlâ duyuyor.. Oracıkta gözlerden uzak, yarım saat konustuk. Bu yarım saat bundan sonraki hayatımızın pilânlarını yapmamız için genişledi, büyüdü sanki..

— Sevgilim işim, daha doğrusu işimiz için beni bırakmanı yalvarmıştım. Hayatımdan çekilişindeki büyüklüğü nasıl ödeyeceğim...

Diyen sesin kulaklarımda... bütün söylediklerinle beraber... Sana hiç darılmıyorum sevgilim. Sakın öyle boş şeylerle kendini üzme... Bağımız et, sinir sevgilerinin değil, kafaların, duyguların, yüreklerin bağı.. En çözülmez sağlam bağ.. Beni yalnız bırakdığın için üzülme... Öyle içimdesin ki, kendimi senden uzak sanmıyorum. Acını çekmiyor değilim. Fakat bu acıdaki beraber oluşumuz, beraber duyuşumuz, bana dünyanın en tadılmamış zevkleri gibi geliyor.. Acıların insanları küçültenleri, düşürenleri olduğu gibi; yükseltenleri de var.. Gözlerime bu yükselişin kırılmaz gururu doluyor.. Bütün bunları duyabildiğim için seviniyorum. Birgün gelecek sevgili çocuklarını beraber okutacağız.. O gün çok uzak olsa bile zarar yok.. Çünki ben daha çok gencim... Sen de gencsin... Bekleyebiliriz sevgili.. O gün, boş sergi pavyonunda, sana tamamile inanan zavallıya nasıl güldük!... Varsın gülüşümüzdeki beraberliği duymadan avunsun...

Şimdi, ayrılırken söylediğimiz son sözü, tekrarlıyalım:

— Beraber yolumuz hiç ayrılmayacak değil mi?

Sen buna cevap ver sevgilim. Sesini rüzgârlar kulaklarıma getirecektir.,,

* * *

Delikanlı ta yürekten gelen bir sevinçle gülümseyordu. Sevgisinin bütün sıcaklığını sesine vererek söylendi:

— Yolumuz hiç ayrılmayacak ve hep güzel olacak...

AFRİKA

— Başı 13 üncü Sayfada —

temlekesi ve Hind Okyanusunda İngilterenin Somali ve İtalyanın Somali ve Cubaland müstemlekeleri bulunuyor,

İtalya ile bir harb vukuunda bu müstemlekelerin limanları ve yolları Habeşistana kapanabilir. Habeşistan şimdiki halde dışarı ile en kısa yoldan münakale ve muvasalasını, Fransanın Cibuti limanı ile Habeşistanın merkezi Addisababa arasındaki demiryolu vasıtasile temin ediyor. Fransa İtalyanın çok yakın dost ve müzahiri bulunduğundan, harb halinde bu devletin Cibuti limanını Habeşistanın hariçten getireceği esliha ve mühimmata karşı kapıyacağı muhakkaktır.

Habeşistanın, harb zamanında esliha ve mühimmatını hariçten temin edebilmek için, cebir ve kuvvetle bir yol açması, ve mühim bir limanı zaptetmesi icabediyor.

Zaptı en kolay liman Cibutidir. Fakat Habeşistanın İtalya ile birlikte Fransayı dahi kendisine düşman yaparak, iki büyük devlete karşı harbetmek gibi çok tehlikeli bir ihtiyatsızlıkta bulunacağı beklenemez.

İngiliz Somalisine gelince: İngiltere kendiliğinden Habeşistana burada bir koridor vermeği ve Zeyla limanını bırakmağı teklif etmişti. Fakat İngiltere bu fedakârlığı Habeş meselesinin sulhan halli için yapmıştı. İş harbe dayanınca İngiltere bu teklifinde tabiî sabit kalamıyacaktır. İngilterenin gönül rızasile teklif ettiği koridorla Zeyla limanını, harb zamanında Habeşistan silâhla almağa kalkışmıyacaktır.

Çünkü İtalya ile birlikte İngilterenin dahi harbetmeği göze aldırmasına imkân yoktur. İngiltere bu işte Fransaya da benzemez. Çünkü Frnsanın Habeşistanla hududu avuç içi kadar bir yerdir. Fakat İngiliz imparatorluğunun toprakları Afrika karasında Habeşistanı baştanbaşa sarmış bulunuyor.

Habeşistan, Fransız ve İngiliz müstemlekeleri üzerinden denize yol açmıyacağına göre, böyle bir teşebbüs için yalnız İtalyan müstemlekeleri kalıyor. Bu müstemlekelerden Eritre hududlarında Habeş arazisi denize 60 kilometre kadar yakınlaşıyor.

Bundan başka bu sahillerde Musavva ve Zula gibi mükemmel ve mahfuz limanlar vardır. Musavva karaya mendirekle merbut iki ada üzerinde yapılmış bir limandır. 1921 de büyük zelzelede harab olmuştu. İtalyanlar, şehri 32 milyon ve limanı 15 milyon liret sarfede yeniden yapmışlardı. Zula limanı körfezi Habeş hududundan 60 kilome uzaktadır.

1868 de İngiliz - Habeş harbi Lord Napiernin kumandası altınd İngiliz ordusu burada karaya çıkarıl ve gene buradan Habeşistan üzer yürümüştü.

Binaenaleyh hem denize çok ya olması, hem de asıl Habeş yaylâsına u bulunmaması itibarile Habeş ordusu deniz ve çıkıt (mahreç) bulmak i buraya karşı taarruz etmesi beklen lidir.

İtalya Somalisine gelince Ha ordusunun buradan denize yol açm kalkışması beklenemez. 700 kilomet dan fazla mesafe vardır.

— Arkası var —

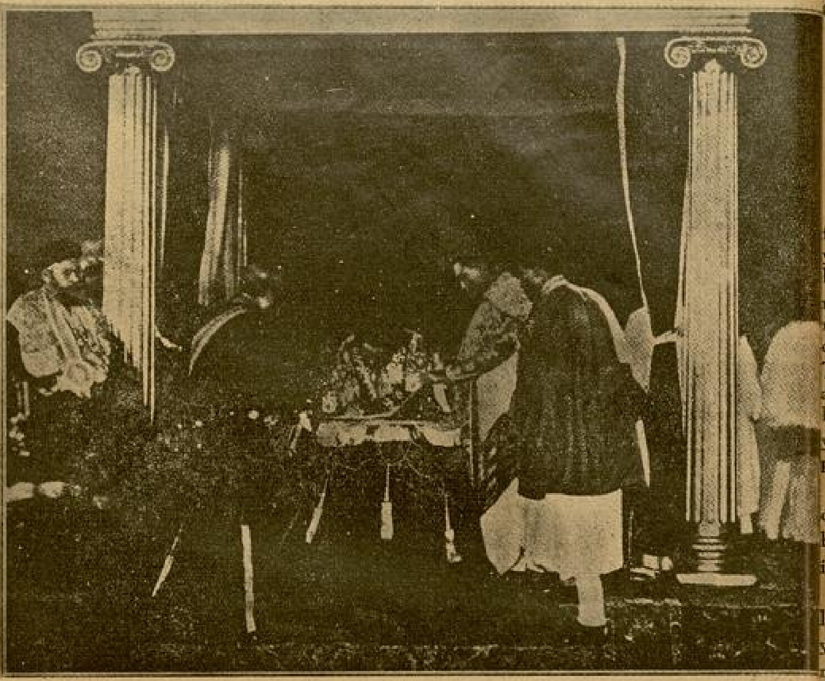

Habeş İmparatoru Haile Selasiye meşrutiyet fermanını imza ediyor.

İtalyan sömürgeleri sınırlarına gönderilmek üzre yola çıkan askerlerin mızıka ile uğurlanması

İtalyan sömürgeleri sınırlarına gönderilmek üzre hazırlan bir bölüğün gözden geçirilmesi

Kırk Yıldanberi Avcılık Eden Bay Şakirin Anlattıkları

— *Başı 21 inci sayfada* —

fenalık etmedikten başka, ormana cok yakın bir evde de bulunsa gene sahibini terkedip kaçmak istemez. Yalnız ne var ki çok kırıcı dökücüdür. Önüne ne gelirse yıkar, devirir geçer. Bazan da damların üstüne çıkar, bacaları yıkar. Tarlalara, bahçelere girer, otları, küçük ağaçları söker. Bunun için 10 aylıktan büyük ayıları muntazam bir evin yakınında veya bahçesinde beslemek pek te mümkün olmaz.

Kafese sokacak, zincire bağlıyacak olursanız o vakit te neşesini kaybeder, bağırır, çağırır, herkese fenalık yapmak isteyen bir huya sahib olur.

Bir zaman sokaklarda oynatılan ayıları pek güzel hatırlarsınız. Bunlar hep yavru iken tutulmuş ve terbiye edilmiş hayvanlardır.

. . . .

Bay Şakir ayılardan bahsettikçe coşuyordu. Görülüyordu ki yaptığı avlar arasında onu en ziyade alâkadar eden Ayı avları idi. Onun bu ince teline dokunmak için :

— Bay Şakir dedim, Ayı avında başınızdan geçen heyecanlı bir vak'a yok mu?

Oturduğu yerden bir fırladı, hızlandı, baştan ayağa heceyan kesildi :

— Ben 22 ayı vurduğumu söylemiştim. Bunlardan birçoğunu arkadaşlarımla beraber olarak elde ettik; fakat her halde ayıların ölmesinde benim kurşunlarım en büyük âmil olmuşlardı. Bir kaçını tek başıma vurdum. Bunlardan bir tanesi beni hayli yordu ve az kalsın canıma maloluyordu.

Geceyi Polonz köyünde geçirmiştim. Sabah pek erken kalkarak Laz köylerinden ilerideki büyük ormanlara daldım. Hava pek şiddetli; bulutlar her tarafı kaplamıştı. Soğuk bir yağmur iliklerime kadar işleyordu. Bir ara pek üşüdüm. Bir parça konyak içmek ve bir şeyler yemek üzere bir ağaç kütüğü üzerine oturdum. Çantamı açmağa uğraşdığım bir sırada, toprak üzerinde yürüyüşünü hiç hissettirmeyen kocaman bir ihtiyar ayı, burnumun dibinde türedi.

Mevki pek tehlekeli idi. Soğuk kanlılığımı bir parça kaybetsem, ölüm muhakkaktı. Bir taraftan bıçağımı, bir tarafdan silâhımı hazırladım ve ayının hücumunu bekledim. O, benim bu hareketlerimi görmüş ve son derece öfkelenmişti. Müthiş homurdıyordu. Ayağa kalkarak üzerime saldırdı; ben oturduğum kütüğün üzerine çıkdım ve evvelâ silâhımın kundağile başına bir iki darbe indirdim. Bu hiç bir işe elimdeki bıçakla vücudunun muhtelif parçalarını param parça ediyordum. Bu sırada ayı ağzını açtı ve bana saldırdı. Elimdeki bıçağı büyük bir maharetle ağzına sokdum. Dili ve ağzı dehşetli bir yara aldı; fazla kan boşanmağa başladı.

Bu darbe onu iyiden iyi sersemletmişti; Bıçağı ağzından atmak istedikçe o daha fazla saplanıyor; oluk gibi kan boşanıyordu. Ben hemen birkaç adım geri çekildim. Kütüğün bir yanında duran silâhımı alarak biribiri arkasına iki defa kafasına ateş ettim. Kurşunlar beynini darmadağın edince hayvan cansız olarak yere yıkıldı. Vücudumu muayene ettiğim zaman baldırlarımın, kollarımın, karnımın birçok yerinden yaralı olduğunu, yaralardan bir hayli yaramadı; bilakis onun gazabını arttırdı.

Şimdi göğüs göğse mücadele ediyorduk. O, müdhiş pençeleri ile beni yakalayıp yere yatırmak isteyor; ben kan boşanmakta bulunduğunu gördüm. Polonz köyüne bin müşkülat ile yarı ölü olarak dönebildim.

Köylülere başımdan geçenleri ve ayıyı öldürdüğüm yeri söyledim. Bir haftadan fazla orada muhtar Boleğin misafiri oldum. Yaralarımı sardılar. Köylülerden Yüjo, Çezvak ve Bobi gidip vurduğum ayıyı getirdiler. Bu ayı 300 kilodan fazla bir ağırlıkta idi.

. . . .

İhtiyar avcı hayli yorulmuşdu. Bu başından geçenleri anlatırken, o günlerdeki heyecanları, coşkunlukları aynen duyuyor ve yaşıyordu.

Kendisini daha fazla yormak, konuk severliği fena kullanık olacağı için, pirime candan teşekkür ettim. Yanından ayrılırken bana :

— Oğul... fotoğraflarımı mutlaka geri getirmelisin, ben de başkası yoktur. Bir de (Yarım Ay) dergisi gönderirsen hoşa gider, diye sesleniyordu.

KAHVE

YORGUNLUK ALIR!...

KURUKAHVECİ MEHMED EFENDİ MAHDUMLARININ

NEFİS KAHVELERİNİ TERCİH EDİNİZ.

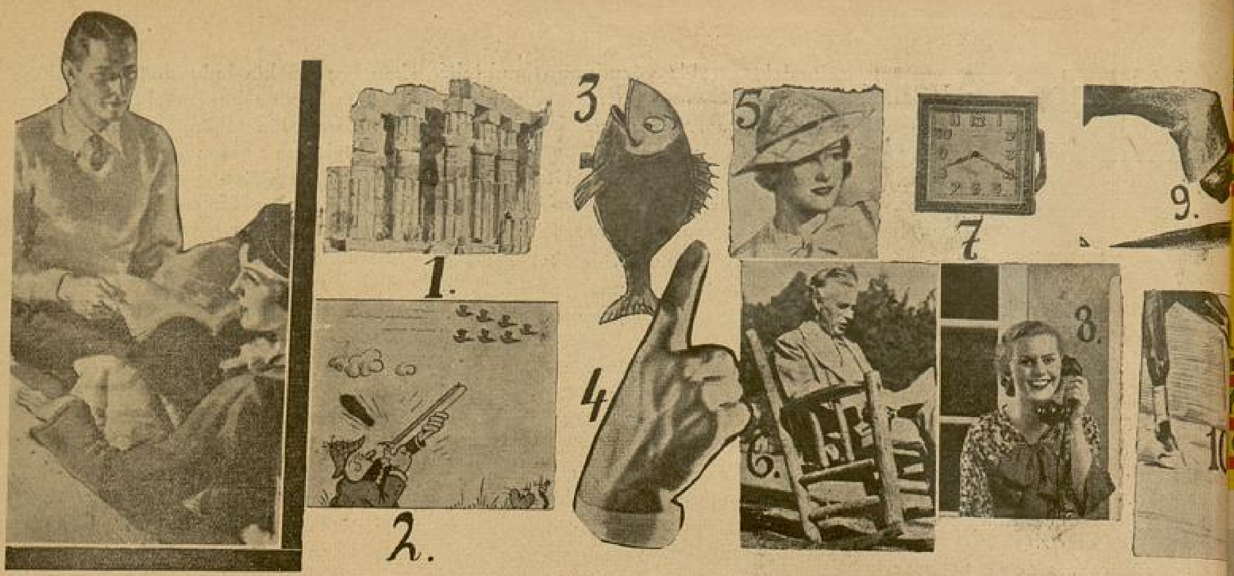

Bay İzzeddin : — Karıcığım Yarım Ayda çok mühim bir yazı var. Sıkılmazsan okuyayım.
Bayan Hidayet : — Yazının başlığı ne ?...
Bay : — * * * * * * * * * *
Bayan : — Seni dinliyorum kocacığım.
Bay İzzeddinin okumağa başladığı yazının ne olduğunu, yukarıdaki resimlerin ilk harfleri aydınlatmaktadır.

BİLMEC
No. 1

Bu bilmeceyi doğru çözenlere armağanlarımız :

Birinciye: Şık bir tuvalet takımı; İkinciye: Krokodil kol çantası; Üçüncüye: Podüsüet ayakkabı; Dördüncüye: Fantazi eldiven; Beşinciden on beşinciye: Dudak kırmızı, podra, losyon, ipek çorap; On altıncıdan otuzuncuya: Yüz kuruşluk kitap; birinciden ellinciye: Yetmiş beş kuruşluk kitap: Elli birinciden yetmiş beşinciye: Elli kuruşluk kitap; Yetmiş altıncıdan yüz Yirmi beş kuruşluk kitap.

On birinci sayıdaki bilmecenin doğrusu :

FLORYA PLÂJI dır.

Bu bilmeceyi doğru çözenler arasında çekilen kurada kazananlar şunlardır :

3 metre kazmir: Bursa elektrik ve otomobil malzemesi ticarethanesi sahibi bay Ali Osman oğlu Sedat Tok; **4 metre krepbirman:** Silifke Mermerdelen mahallesi mahkeme azalığından mütekait bay Necmeddin kızı Türkân; **Bir çift aykkabı:** Ankara Muhtarahmet sokağı No. 77 de Kemaleddin Aktuna; **Markizet elbiselik:** İstanbul Kadıköy Yeldeğirmen, Celâl muhtar apart. hâkim Salâhattin kızı Hedare Tuğlacıoğlu; **Dolmakalem:** İstanbul Üsküdar tabaklar mahallesi toptaşı caddesi uncu Hasan kızı Şekibe; İzmir tüccar terzi hya Ali Raif yanında bayan Şermin Galip; Söke belediye tahakkuk memuru Hıfzı Altümsek; **Çorap:** İstanbul Osmanbey Peligrini apart. No. 6 da bayan Atiye Eren; İstanbul Muradiye mahallesi Teşvikiye sokak No. 127 de bayan Şeref İhsan; İnebolu Mektepliler pazarı Ali Remzi Ersoy kızı Remziye; Samsun belediyesinden bayan S. Naciye; İstanbul Göztepe Hamam sokağı çıkmazında suvari yüzbaşısı irfan kızı Güler; İstanbul Bayazıt Zeynep kâmil sokağı No. 177 de Nevin Şakir Akın; Ayvalık Ali bey yatı okulu öğretmeni Edibe; **Yazı takımı:** İstanbul Mahmutpaşa caddesinde, No. 321 de Falih Mutlu; **100 kuruşluk birer kitap:** Ankara hudut sıhhiyesi muhasebesinde Şemsettin Temiztanıs; Yozgat Nafıa fen heyetinden Necdet Nami; Havza kültür işyarı T. Aytan; Adana gazete bayii M. Hüseyin vasıtasile M. Şefik; Giresun merkez varidat memurlarından Mahir Sayın; Bursa orman başkâtibi bay İhsan Özer elile Türkân Özer; Erzurum Yakutiye kışlası yüzbaşı S. Gürman; İzmir Karşıyaka, bahriye karakolu karşısında No. 6 da Umran Eryüksel; Samsun gar hareket memuru Reşat kızı Reha; Antalya emniyet müdürlüğü daktilosu A. Aslan; **Yetmiş beşer kuruşluk birer kitap:** Ankara Himayei Etafal apartmanı diş tabibi bay Muhittin kardeşi F. Muazzez; Balıkesir telgrafçı Ziya kızı Jülide; Lüleburgaz İstanbul caddesinde No. 5 Hadi Altay; İzmit kültür direktörlüğü sekretlerinden M. Ertem; İstanbul Taşkışla yaya alayında yazıcı Reşat Teksan; Mudanya İsmetpaşa caddesi No. 180 Sabiha; Sivas Ziraat bankası muamelât memuru bay Fahri oğlu Celâlettin Yüksel; Adana Türksözü basımevi S. Naci Erden; Manisa Encümen başsekteri Ferit Akşıd kızı Yücel Akşıd; Çankırı Cümhuriyet okulu öğretmeni bayan Güzide elile Pakize; İstanbul Galatasaray lisesi 946 Ali İmer; Milâs Hayıtlı mahallesinde Konak caddesi No. 21 de Kutsiye; Maraş kuyumcu çarşısı Hoca zadeler fırını M. Ali; Bursa Setbaşı Şükrü Nailipaşa sokak No. 10 da Rasime Doğanca; Burhaniye Türk hava kurumu şube yazganı Sabri; **50 kuruşluk birer kitap:** Değirmendere Salim çavuş evinde Abdülkadir; Edremit Havran belediye caddesi soğuk demirci İsmail; Siirt Tüm daire müdürü teğmen Nurettin eşi; Edirne Meriç müskirat fabrikasında Faik; Nazilli Tütün inhisarı satış memuru Rifat kardeşi Mehmet Sıtkı; Ankara İsmet paşa mahallesi Aykut sokağı No. 9 Sami Gülünay; Denizli Bayram yeri taksi şoförlerinden Kadıköylü Halil İbrahim; Balıksir kasaplar mahallesi, Servilikuyu sokak No. 19 A. Osman; Diyarıbekir kolordu sekizinci şubede teğmen Selâmi Gökdeniz; İstanbul Kadıköy Acıbadem yokuşu 12 No. da Hatice Öktem; Samsun piyade alayı komutanı muavini yarbay Cevat kızı Perihan; Kalecik ilk kültür ispekteri bay Salâhattin Zarife; İzmir eski Foça alay komut Meveddet Aydemir; Yalova S acentesi bay Tahsin Soysal oğlu E İstanbul Şişli, Süleymannazif sok 70 Raziye Darman; Burdur orm hendisi Ali kızı Hehmet; Turgutlu Aslan Kâzım; Gölcük Yavuz harp bölük 5 erbaşılarından Bahaettin Adapazarı tohum ıslah istasyonu larından A. Galip; Mersin Bl. Yarsubay Ali Günöz; **25 kuruşluk kitap:** İstanbul Aksaray Gureba H mahallesi, Nalıncı sokak 38 Ruhsar; antep mahkeme başkâtibi Taha oğ mal Aksoy; Giresun elektrik fabri Burhan; Ş. Karahisar - Kuyuluhisar tapu memuru kızı Emine; Eskişeh yare fabrikası No. 228 Mehmet Ya İstanbul Haseki, Baki bey sokak Mediha Burhan; Zile orta mahalle 1 de Nevin Öztürk; Antalya M mahallesi, Müze sokak No. 6 da Çanakkale müddeiumumisi oğlu Turan; Eskişehir Hacıalibey m Ülkü sokak No. uçman Arif kızı Sivas Silo makinisti Sabri; Balıkesi oğlan mahallesi No. 26 Semiha; Gümrük ve inhisarlar vekâleti m memurlarından Lütfiye Ürgen; İz panönünde No. 62 de sebzeci oğlu İhsan; Konya İhsaniye okulu retmeni oğlu Sıtkı Bilgin; Gölcük fabrikası kazancı Kadri; İzmir A P. T. T. direktörü Etem eşi Kastamonu Sanat okulu direktörü sile Nihat; Kütahya Vahitpaşa kült S. Aykut; Elâziz inşaat şefi Recep kızı Müzeyyen Tekçe; Zeytinlik, iç sokak No. 16 Mehm

No. 13 YARIM AY BİLMECE KUPONU No. 13

ŞİŞLİ
TERAKKİ
LİSESİ

★★★

GÜNDÜZ
YATI
ÖĞLE YEMEĞİ

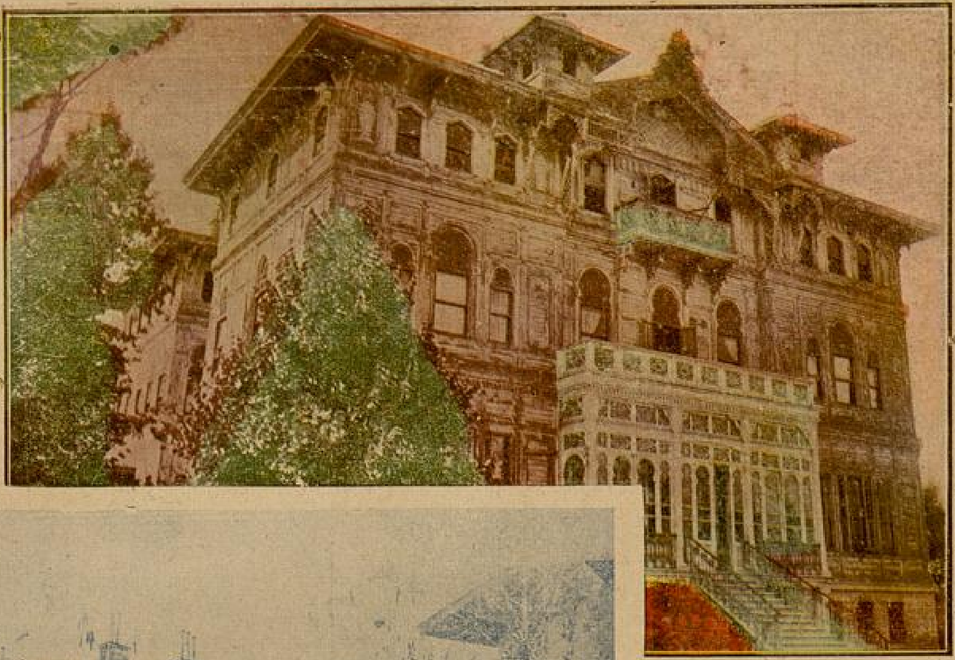

YUVA
İLK OKUL
ORTA
LİSE

★

TÜRKÇE
FRANSIZCA
ALMANCA
İNGİLİZCE

TÜRKİYENİN EN ESKİ ÖZEL OKULU

(KURULUŞ YILI 1879)

ŞİŞLİ TERAKKİ LİSESİdir

Tatil ayları bitince her ana ve baba, çocuğunun okulunu düşünmeğe başlar. Yavrularınıza şen bir yaşama içinde ağırbaşlı bir öğrenim, güzel bir eğitim, bol gıda verdirmek isterseniz; onları Nişantaşında Halil Rifat Paşa ve Esvapçıbaşı Konaklarındaki "ŞİŞLİ TERAKKİ LİSESİ,, ne yazdırınız.

Girme şartlarını bildiren prospektüsler parasız gönderilir; Direktörlükten arayınız.

Telefon : 42517

Açık Havada
Bırakılmış Bir
Yiyeceğin
Mikroskopla
İncelenmesi

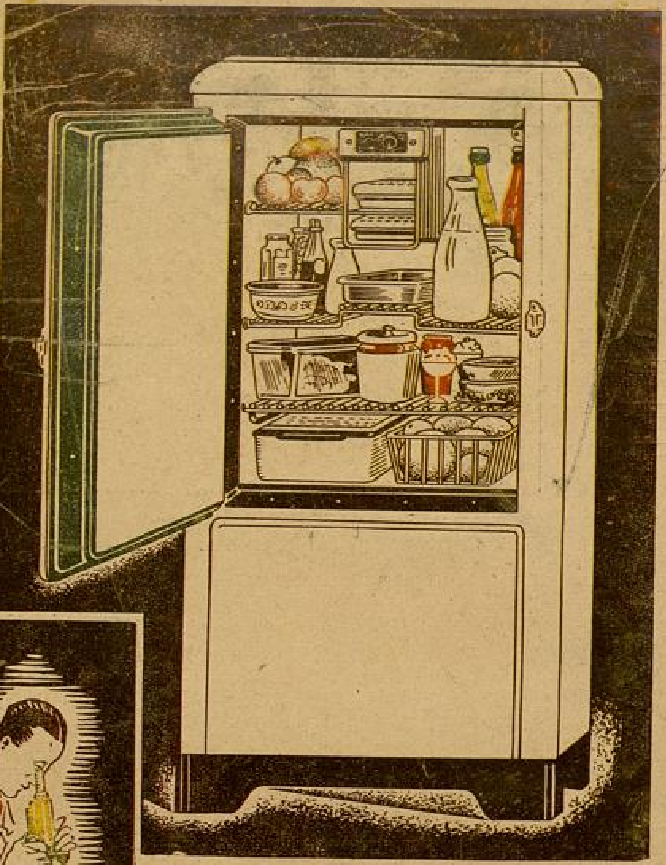

Uzun Yıllar Yaşamak İçin Hayatınızı Sigorta Ediniz

Yediğiniz bütün yiyecekler üzerinde sıcaklık, birçok zararlı mikroplar peyda ettirir. Halbuki soğuk bunları öldürür. Bu faydaları düşünerek mutlaka bir ELEKTRİKLİ BUZDOLABI almalısınız. Eğer en mükemmel bir Buzdolabını, ve en ucuz fiyatlarla aldığınıza emin olmak isterseniz, şu markayı tercih ediniz:

KELVINATOR

BU SİGORTAYI TEMİN EDER

Fiyatı: 180 Liradan başlar. Ödeme: 18 ay vad

Satış yerleri : Sahibinin Sesi - Beyoğlu Galatasaray

NUREDDİN ve Şki - ANKARA

A. Veller - İzmir